

Regelgeving Depositogarantiestelsel

Consultatiedocument maart 2017

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Inhoud

1	Inleiding	5
2	Consultatievragen	9
3	Beleidsregel Individueel Klantbeeld	11
4	Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS	39
5	Wijziging Regeling staten Financiële Ondernemingen	45
6	Bijlage – Voorbeeld	57

Samenvatting

4

DNB is uitvoerder van het Nederlandse deposito-garantiestelsel (DGS) en werkt op dit moment samen met Nederlandse banken aan het verkorten van de uitkeringstermijn onder het DGS. Hierbij is het de ambitie om in 2019 binnen zeven werkdagen uit te kunnen keren. Daarnaast wordt het DGS tegenwoordig vooraf gefinancierd via de opbouw van een Depositogarantiefonds waaraan banken op kwartaalbasis premies afdragen.

Om deze wettelijke uitkeringstermijn te realiseren heeft DNB twee beleidsregels en een wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 ('Regeling Staten') voorbereid. De voorstellen voorzien allereerst in een standaard voor een individueel klantbeeld (IKB) waarmee banken zelf het overzicht van alle deposito's

van een depositohouder samenstellen. Dit gaat de basis vormen voor de gegevensaanlevering voor het DGS, waarmee een uitkeringstermijn binnen zeven werkdagen mogelijk wordt.

De voorstellen verduidelijken daarnaast onder welke omstandigheden tegoeden van derden ('derdenrekeningen') in aanmerking komen voor het DGS. Tot slot wordt een wijziging van de Regeling Staten voorgesteld om de rapportageverplichting in het kader van de premieheffing voor het Depositogarantiefonds te verankeren.

Dit consultatiedocument biedt een geconsolideerde weergave van bovengenoemde voorstellen en beschrijft de wijze waarop belanghebbenden op de consultatie kunnen reageren.

1 Inleiding

Eind 2015 is de richtlijn 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels¹ (een herziening van de oude richtlijn met betrekking tot het DGS, hierna de DGS-richtlijn) in Nederland geïmplementeerd. De implementatie van de richtlijn heeft wijzigingen met zich meegebracht voor de wijze waarop DNB uitvoering dient te geven aan het DGS. In het oog springende veranderingen zijn de verkorting van de uitkeringstermijn, de tijdelijke aanvullende garantie tot 500.000 euro voor deposito's die direct verband houden met de aan- of verkoop van een woning en de opbouw van een Depositogarantiefonds via premies die op kwartaalbasis door banken worden afgedragen.

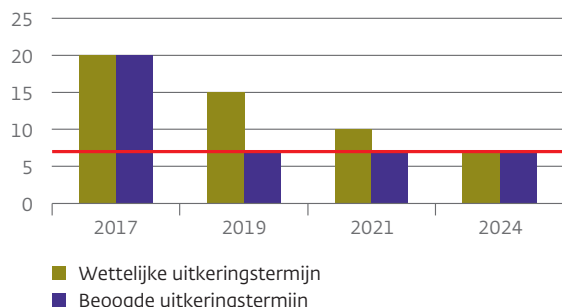
Om de nieuwe opzet van het DGS te ondersteunen heeft DNB regelgeving ontwikkeld waarmee nadere invulling wordt gegeven aan de verplichtingen die samenhangen met de uitvoering van het DGS. Dit heeft geleid tot twee beleidsregels en een wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 (Regeling Staten) die via de publicatie van dit document geconsulteerd worden: de Beleidsregel Individueel Klantbeeld, de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel en de wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 ten behoeve van de kwartaalrapportage voor het DGS.²

Beleidsregel Individueel Klantbeeld

De Beleidsregel Individueel Klantbeeld waarborgt een tijdige uitkering door het DGS en ondersteunt de ordentelijke afwikkeling van een falende bank. Het individueel klantbeeld (IKB) is een gestandaardiseerd overzicht van alle deposito's van een depositorhouder, voorzien van de gegevens conform een door DNB voorgeschreven datamodel en maakt de tijdige uitkering van de door het DGS gegarandeerde deposito's mogelijk.

De noodzaak van een IKB-standaard vloeit voort uit de herziening van het DGS. DNB dient de uitkeringstermijn de komende jaren terug te brengen tot maximaal 7 werkdagen in 2024 (zie figuur 1). Het is daarbij de ambitie om deze uitkeringstermijn reeds in 2019 te bereiken. Het is immers zowel voor de banken als voor DNB efficiënter om in één keer deze stap te zetten, dan meerdere malen systeemaanpassingen door

Figuur 1 Maximale uitkeringstermijn in aantal werkdagen

¹ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (herschikking)

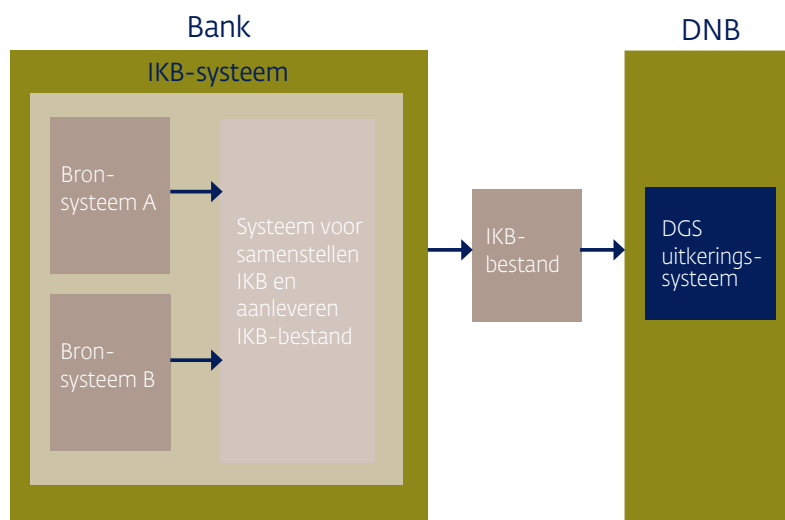
² Naast deze regelgeving zal DNB ook een nieuwe versie van het Handboek voor banken publiceren (versie 3.0), waarin een praktische toelichting op de regelgeving wordt opgenomen.

6 te voeren. Daarnaast zijn depositohouders erbij gebaat als DNB eerder dan 2024 in staat is binnen 7 werkdagen uit te keren.

De verkorte uitkeringstermijn vereist dat de aanspraak op vergoeding vanuit het DGS van een depositohouder sneller bepaald wordt. Om dit te waarborgen, is het noodzakelijk dat een bank zelf het IKB samenstelt en aanlevert. Tot op heden werd het IKB opgebouwd door DNB. In de nieuwe situatie zal een bank zelf het IKB samenstellen en in het IKB-bestand aanleveren aan DNB. Dit is een nadere invulling van nationale regelgeving waarin is voorgeschreven dat banken beschikken over procedures en maatregelen die waarborgen dat

de voor de uitvoering van het DGS noodzakelijke gegevens voortdurend actueel worden bijgehouden en adequaat zijn vastgelegd, en dat zij deze gegevens op verzoek van DNB binnen een door DNB te bepalen termijn en op een door DNB te bepalen wijze verstrekken.³ Hiermee zijn de bepalingen in de DGS-richtlijn in Nederlands recht geïmplementeerd, die voorschrijven dat 1) lidstaten ervoor zorgen dat een DGS te allen tijde en op verzoek van het DGS alle informatie van hun deelnemers ontvangen die nodig is om terugbetalingen en depositanten voor te bereiden; 2) lidstaten ervoor zorgen dat banken 'in aanmerking komende deposito's zodanig markeren dat die deposito's onmiddellijk te identificeren zijn'; en 3) lidstaten ervoor zorgen

Figuur 2 Uitkeringsystematiek op basis van IKB-aanlevering door banken

3 Zie artikel 26b van het besluit prudentiële regels Wft.

4 Zie artikel 4, achtste lid, artikel 5, vierde lid, resp. artikel 7, zesde lid, van de DGS-richtlijn.

dat depositogarantiestelsels kredietinstellingen te allen tijde mogen verzoeken hun het totale bedrag van de in aanmerking komende deposito's van elke deposant mee te delen.⁴

Om eerdergenoemde te bereiken schrijft de beleidsregel voor dat een bank beschikt over procedures en maatregelen waarmee een bank in staat is het IKB-bestand samen te stellen, in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen te berekenen en eventuele handelingen te verrichten ten behoeve van de afwikkelingstaak. Op basis van het IKB bepaalt DNB het uit te keren bedrag per depositohouder (zie figuur 2). Het geheel van procedures en maatregelen waarmee een bank dit kan waarborgen, wordt het IKB-systeem genoemd.

Naast het faciliteren van een kortere uitkerings-termijn, draagt de werkwijze waarbij banken het IKB opstellen bij aan de nauwkeurigheid en adequaatheid van de procedures en maatregelen van een bank en de rapportages over gegarandeerde tegoeden ten behoeve van de premieheffing voor het Depositogarantiefonds. Ook levert het IKB een bijdrage aan de afwikkelingstaak.

De Beleidsregel Individueel Klantbeeld legt de eisen vast ten aanzien van de administratie, procedures en maatregelen op basis waarvan een bank het IKB tijdig, nauwkeurig en juist samenstelt. Tevens worden eisen vastgelegd ten aanzien van de werking van het IKB-systeem, de aanlevertermijn van de IKB-bestand en hoe wordt toegezien op de waarborging van de kwaliteit van het IKB.

Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

7

De Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel legt nadere regels vast ten aanzien van de dekking van derdengelden. Hiermee voorziet deze beleidsregel mede in informatie die nodig is voor het opstellen van het individueel klantbeeld, in het bijzonder de omgang met derdenrekeningen. De beleidsregel kan in de toekomst mogelijk worden aangevuld met bepalingen over andere onderwerpen die aan DGS gerelateerd zijn.

Wijziging van de Regeling staten Financiële Ondernemingen Wft 2011

Met de wijziging van de Regeling Staten wordt invulling gegeven aan de verplichting van banken om elk kwartaal gegevens aan te leveren ten behoeve van de premievaststelling voor het Depositogarantiefonds. De voorgestelde staat bevat zowel de huidige grondslag voor de premievaststelling als de toekomstige rapportage op basis van het IKB.

Met ingang van 2016 doen banken elk kwartaal een opgave van aantallen rekeningen en saldi. Op basis van deze gegevens stelt DNB de grondslag vast voor de premieberekening. Deze gegevens blijven relevant voor de uitvoering van het DGS en worden met de nieuwe staat aangevuld met een opgave van de gegarandeerde deposito's op basis van het IKB.

Inhoud consultatiedocument

In deel 2 van dit consultatiedocument zijn enkele consultatievragen opgenomen. In deel 3 wordt de Beleidsregel Individueel Klantbeeld geconsulteerd. Deel 4 en deel 5 leggen respectievelijk de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel en de voorgestelde wijziging van de Regeling Staten voor. Als bijlage is een voorbeeld opgenomen waarmee de wijze van samenstellen van het IKB ten behoeve van verschillende doeleinden wordt toegelicht.

Vervolgtraject

Na afronding van de consultatieperiode verwerkt DNB waar opportuun de ontvangen reacties in de definitieve regelgeving. DNB beoogt de beleidsregels en de wijziging in de Regeling Staten medio 2017 te publiceren. De praktische toelichting op de eisen die in deze beleidsregels zijn vastgelegd, waaronder het datamodel voor het IKB, worden in Handboek 3.0 beschreven. Het Handboek 3.0 zal tegelijkertijd met de publicatie van de beleidsregels worden gedeeld met de banken.

Indienen van reacties op het consultatiedocument

Een onderbouwde reactie op de regelgeving en in het bijzonder de consultatievragen in deel 2 kan tot 30 april 2017 worden ingediend per e-mail aan consultatie-dgs@dnb.nl met als titel "reactie consultatiedocument regelgeving DGS".

Reacties zijn het meest waardevol wanneer:

- Duidelijk wordt gemaakt op welke regelgeving en welk artikel het commentaar van toepassing is;
- Het standpunt goed onderbouwd is, waar mogelijk aan de hand van voorbeelden of bewijsmateriaal;
- Antwoord wordt gegeven op de gestelde vragen in deel 2 van dit consultatiedocument;
- Alternatieve beleidskeuzes beschreven worden die DNB in overweging kan nemen;
- Reacties vanuit verschillende perspectieven worden onderbouwd. Dit consultatiedocument is bedoeld voor bankmedewerkers verantwoordelijk voor DGS, maar ook resolutie en juridische zaken. Reacties van andere belanghebbenden, zoals notarissen en betaaldienstverleners, zijn ook welkom.

2 Consultatievragen

In het kader van deze consultatie legt DNB u de volgende vragen voor ten aanzien van de verschillende regelgevende voorstellen:

1 Beleidsregel Individueel Klantbeeld

Algemeen

- 1.1 Hoe beoordeelt u op hoofdlijnen de inhoud van de beleidsregel?
- 1.2 Hoe beoordeelt u het evenwicht dat de beleidsregel tracht te vinden tussen enerzijds het standaardiseren van de gegevensopbouw en aanlevering en anderzijds de ruimte die aan banken wordt geboden om hier op eigen wijze invulling aan te geven?
- 1.3 In hoeverre beoordeelt u de beleidsregel als volledig ten behoeve van de opbouw van individuele klantbeelden?

Hoofdstuk 2. Aanlevering en samenstelling IKB-bestand

- 2.1 Zijn er aanvullende gegevens die minimaal voorgeschreven moeten worden in artikel 2?
- 2.2 Hoe beoordeelt u de in artikel 3, lid 1 en 2 voorgestelde wijze waarop een bank bij het opstellen van het individueel klantbeeld rekening moet houden met inkomende en uitgaande betalingen ('pijplijnposten') die nog niet volledig zijn verwerkt?
- 2.3 Biedt artikel 4, lid 2 en 3, voldoende duidelijkheid ten aanzien van het onderscheid in de wijze waarop in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen dienen te worden samengesteld voor enerzijds DGS- en

afwikkelings-(test)doeleinden en anderzijds de rapportage van de depositobasis ten behoeve van de premieheffing voor het DGS?

- 2.4 Kunt u zich vinden in de in artikel 5, lid 2 voorgeschreven productcategorieën?

Hoofdstuk 3. Vereisten ten behoeve van de afwikkelingstaak

- 3.1 Hoe beoordeelt u de aanpak waarbij preferente in aanmerking komende deposito's via het IKB geïdentificeerd worden, zoals voorgesteld in artikel 7?
- 3.2 Hoe beoordeelt u de rol van het IKB-systeem in het kunnen ondersteunen van afwikkelingsinstrumenten als het afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, zoals voorgesteld in artikel 8?

Hoofdstuk 4. Gegevensaanlevering

- 4.1 Hoe beoordeelt u de maximale aanlevertermijn van drie werkdagen, zoals voorgesteld in artikel 9?
- 4.2 Hoe beoordeelt u de in artikel 9, lid 5, voorgestelde aanpak ten aanzien van aanvullingen of correcties van het aangeleverde IKB-bestand? Zijn alternatieven denkbaar met inachtneming van de maximale aanlevertermijn van drie werkdagen?

Hoofdstuk 5. Waarborging gegevenskwaliteit en toezicht

- 5.1 Hoe beoordeelt u de voorschriften ten aanzien van het geheel aan procedures en maatregelen ('IKB-systeem') dat passend moet zijn voor het waarborgen van de juistheid en volledigheid

10

van gegevens (artikel 10) en de bijbehorende beheersmaatregelen (artikel 11)?

- 5.2 Kunt u zich vinden in de in artikel 11 en 12 voorgestelde rollen voor de interne en externe accountant?

Hoofdstuk 6. Overgangs- en slotbepalingen

- 6.1 In hoeverre geeft de beleidsregel, in combinatie met het door DNB voor te schrijven datamodel, voldoende duidelijkheid ten behoeve van de overgangstermijn waarbinnen banken kunnen toegroeien naar de voorgeschreven standaard?

2 Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS

Algemeen

- 1.1 Hoe beoordeelt u de definitie van het begrip 'professionele administratie' om te verduidelijken in welke situatie het toereikend is dat de identiteit van een derde niet volgt uit de administratie van een bank, maar uit de administratie van bepaalde rekeninghouders?

3 Wijziging Regeling Staten

Algemeen

- 1.1 Hoe beoordeelt u de opzet van de staten, in het bijzonder de samenhang tussen de depositobasis die volgt uit het individueel klantbeeld en de wijze waarop hierover wordt gerapporteerd in de staten?

3 Beleidsregel Individueel Klantbeeld

Beleidsregel van De Nederlandsche Bank N.V. van [PM] 2017 houdende regels met betrekking tot het opstellen door banken van individuele klantbeelden ten behoeve van het depositogarantiestelsel en het afwikkelinstrumentarium (Beleidsregel Individueel Klantbeeld)

De Nederlandsche Bank N.V.;

Gelet op artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel d, van de Wet op het financieel toezicht en artikel 26a van het Besluit prudentiële regels Wft;

Gelet op artikel 3:261 van de Wet op het financieel toezicht en artikel 29.05, derde tot en met vijfde lid, artikel 29.06, eerste lid, artikel 29.07, vierde lid en artikel 29.16, eerste lid, van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;

Gelet op artikel 212ra van de Faillissementswet;
Na consultatie van de betrokken representatieve organisaties en het bredere publiek;
Besluit:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

De begrippen in deze beleidsregel hebben dezelfde betekenis als in de Wet op het financieel toezicht en de daarop gebaseerde lagere regelgeving, tenzij deze begrippen uitdrukkelijk anders worden gedefinieerd in deze beleidsregel.

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

- a. DNB: De Nederlandsche Bank N.V.;
- b. Wft: Wet op het financieel toezicht;
- c. Bbpm: Besluit Bijzondere prudentiële maatregelen beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;
- d. Depositogarantiestelsel: als bedoeld in artikel 3:259, tweede lid, Wft;
- e. Bank: een onderneming waarvan de aangehouden deposito's worden gegarandeerd door het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 29.01, Bbpm;
- f. In aanmerking komend deposito: een deposito dat valt onder de werking van het depositogarantiestelsel;
- g. In aanmerking komende depositohouder: een depositohouder die niet op grond van artikel 29.01, tweede lid, sub a, van het Bbpm is uitgesloten;
- h. Gegarandeerd deposito: als bedoeld in artikel 7k, eerste lid van het Bbpm;
- i. Depositohouder: de houder, of in geval van een gezamenlijke rekening als bedoeld in artikel 29.02, tweede lid, Bbpm, elk van de houders van een deposito, waaronder ook een derde als bedoeld in artikel 29.02, derde lid, Bbpm wordt begrepen;

- j. Vertegenwoordiger: een persoon die bevoegd is om namens de depositohouder de handeling te verrichten bedoeld in artikel 29.07, eerste lid, Bbpm;
- k. Individueel klantbeeld: een overzicht van alle deposito's van een depositohouder waarin alle gegevens conform het datamodel als bedoeld in artikel 2 zijn opgenomen;
- l. IKB: individueel klantbeeld;
- m. IKB-bestand: een gegevensverzameling die voldoet aan de in artikel 2 beschreven opbouw, teneinde een overzicht te bieden van alle individuele klantbeelden;
- n. IKB-systeem: het geheel van procedures en maatregelen waarmee een bank het IKB-bestand kan samenstellen, in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen kan berekenen en eventuele handelingen kan verrichten ten behoeve van de afwikkelingstaak, op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn;
- o. Kleine, middelgrote en micro-ondernemingen: ondernemingen als met betrekking tot het criterium jaaronzet gedefinieerd in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, (PbEU 2003, L 124/16).

Hoofdstuk 2 Inrichting individueel klantbeeld

Afdeling 2.1 Aanlevering en samenstelling IKB-bestand

Artikel 2

1. Een bank stelt een IKB-bestand samen, dat alle gegevens bevat die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel, conform een door DNB voorgeschreven datamodel, en dat op een zodanige wijze is vormgegeven dat depositogegevens gekoppeld zijn aan de gegevens van depositohouders en eventuele vertegenwoordigers.
2. Het IKB-bestand bevat voor alle depositohouders ten minste de volgende gegevens:
 - a. Een unieke identificatie van de depositohouders;
 - b. Markeringen zoals bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel a;
 - c. Markeringen zoals bedoeld in artikel 6, tweede en derde lid;
 - d. Klantcategorie zoals bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdeel a;
 - e. Bij natuurlijke personen:
 1. De voorletters, geboortenaam, geboortedatum;
 2. De adresgegevens;
 3. Het fiscale identificatienummer, indien natuurlijke personen hierover beschikken;
 4. Markeringen zoals bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel b.

- f. Bij niet-natuurlijke personen:
 - 1. De statutaire naam;
 - 2. De adresgegevens;
 - 3. Het KvK-nummer of het RSIN, indien niet-natuurlijke personen hierover beschikken.
- 3. Het IKB-bestand bevat voor alle vertegenwoordigers ten minste de volgende gegevens:
 - a. De voorletters, geboortenaam;
 - b. Geboortedatum, indien bekend;
 - c. De adresgegevens;
 - d. Het fiscale identificatienummer, indien vertegenwoordigers hierover beschikken.
- 4. Het IKB-bestand bevat voor alle deposito's ten minste de volgende gegevens:
 - a. Een unieke identificatie van het deposito;
 - b. Het rekeningnummer zoals dat bij de depositohouder bekend is;
 - c. De tenaamstelling die voor het deposito is vastgelegd;
 - d. Een productomschrijving van het deposito zoals bij de depositohouder bekend;
 - e. Een categorisering van het soort deposito zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid;
 - f. Markeringen zoals bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c tot en met g;
 - g. Markeringen zoals bedoeld in artikel 6, derde lid;
 - h. De valuta waarin het deposito wordt aangehouden;
 - i. Het saldo van het deposito;
 - j. Het aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rentebedrag op het deposito;
 - k. Het land waarin het deposito wordt aangehouden;
 - l. Het aantal depositohouders van het deposito en bij meer dan één depositohouder per depositohouder het percentage van de aanspraak wanneer deze niet evenredig is.

Artikel 3

Bij het samenstellen van het IKB-bestand, zoals vastgelegd in artikel 2, neemt een bank de volgende uitgangspunten in acht:

- 1. Een bank waarborgt dat de gerapporteerde saldi van alle deposito's geen uitgaande betalingen bevatten die op het moment van het genereren van het individueel klantbeeld reeds zijn gedebiteerd van een depositotegoed, ongeacht de daadwerkelijke betaling door de bank zelf.
- 2. Een bank waarborgt dat de opdrachten, rechten en verplichtingen die voortvloeien uit artikel 212b van de Faillissementswet en samenhangen met de deelname van een bank aan een systeem als bedoeld in artikel 212a, onderdeel b, van de Faillissementswet, zoveel mogelijk zijn verwerkt in de gerapporteerde saldi van alle deposito's binnen de termijn zoals bedoeld in artikel 9, eerste lid.
- 3. Een bank dient bij het opstellen van het individueel klantbeeld geen rekening te houden met de aanvullende garantie tot een bedrag van 500.000 euro per depositohouder gedurende drie maanden na storting voor een deposito voor zover dat direct verband houdt met de nakoming van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning, in de zin van artikel 29.02 van het Bbpm.

4. Een bank dient bij het opstellen van het individueel klantbeeld geen rekening te houden met deposito's, aangehouden door natuurlijke personen en door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen die in aanmerking komende deposito's zouden zijn indien zij niet waren aangehouden bij een bijkantoor in een staat die geen lidstaat is, zoals volgt uit artikel 29.01, eerste lid, sub a van het Bbpm.

Afdeling 2.2 Berekening in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen

Artikel 4

1. In aanvulling op het IKB-bestand berekent een bank zowel het in aanmerking komende bedrag als het gegarandeerde bedrag in euro van elke depositohouder.
2. Bij het berekenen van de gegevens als gevraagd in het eerste lid, neemt een bank de volgende uitgangspunten in acht:
 - a. Het volledige bedrag aan deposito's gemarkeerd als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c tot en met h en artikel 6, derde lid, dient te worden beschouwd als niet-gegarandeerd bedrag;
 - b. Depositohouders als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel b, tweede en derde lid, dienen te worden beschouwd als niet in aanmerking komende depositohouders.
3. In afwijking van het tweede lid, neemt een bank bij de berekening van de gegevens ter bepaling van de depositobasis, als bedoeld in artikel 29.16, eerste lid Bbpm, de volgende uitgangspunten in acht:

- a. Het volledige bedrag aan deposito's gemarkeerd als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c en artikel 6, derde lid, dient te worden beschouwd als gegarandeerd bedrag;
- b. Deposito's als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel d tot en met g, dienen te worden beschouwd als in aanmerking komende deposito's, met inachtneming van het maximum gegarandeerde bedrag per depositohouder;
- c. Depositohouders als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel b, tweede en derde lid, dienen te worden beschouwd als in aanmerking komende depositohouders;
- d. Het volledige bedrag aan deposito's geadmistreerd als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel h, dient te worden beschouwd als niet-gegarandeerd bedrag.

Afdeling 2.3 Identificatie deposito's en depositohouders

Artikel 5

1. Een bank identificeert en administreert de kenmerken op grond waarvan een depositohouder kan worden geïdentificeerd zodanig, dat de identiteit van een depositohouder met een hoge mate van zekerheid kan worden vastgesteld.
2. Een bank administreert voor ieder deposito de bijbehorende productcategorie aan de hand van de volgende indeling:
 - a. Betaalrekening;
 - b. Spaarrekening;
 - c. Termijndeposito;

- d. Beleggersrekening;
- e. Rekening die ten behoeve van derden wordt aangehouden;
- f. Bankspaardeposito eigen woning;
- g. Overige fiscale rekeningen;
- h. Creditcard.

Artikel 6

1. Een bank markeert de hierna genoemde groepen van deposito's en depositohouders op een dusdanige manier dat deze onmiddellijk te identificeren zijn:
 - a. In aanmerking komende deposito's en depositohouders;
 - b. depositohouders die zijn overleden;
 - c. deposito's die ten behoeve van derden worden aangehouden krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift;
 - d. deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken vanwege het witwassen van geld, zoals bedoeld in tweede lid, artikel 29.01, Bbpm;
 - e. deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a, van de richtlijn depositogarantiestelsels;
 - f. deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, van de richtlijn depositogarantiestelsels;
 - g. deposito's die zijn verpand aan een derde partij of waar beslag op is gelegd;
 - h. bankspaardeposito's eigen woning, als bedoeld

in artikel 29.01, tweede lid, sub e van het Bbpm.

2. Een bank markeert depositohouders waarvan de identiteit niet met een hoge mate van zekerheid kan worden vastgesteld, als bedoeld in artikel 5, eerste lid.
3. Een bank markeert depositohouders en deposito's waarvan de markeringen, als bedoeld in het eerste lid, niet met een hoge mate van zekerheid zijn aan te brengen.

15

Hoofdstuk 3 Vereisten ten behoeve van de afwikkelingstaak

Artikel 7

1. Voor het opstellen en bijhouden van een afwikkelingsplan levert een bank onder meer een gedetailleerde omschrijving aan van de samenstelling van de deposito's die bij een bank worden aangehouden.
2. Ten behoeve van de gedetailleerde omschrijving als bedoeld in het eerste lid:
 - a. Markeert een bank, in aanvulling op artikel 6, eerste lid, in aanmerking komende deposito's welke worden aangehouden door natuurlijke personen en door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, op een dusdanige manier dat deze onmiddellijk te identificeren zijn;
 - b. Kan een bank een overzicht samenstellen van deposito's als bedoeld in artikel 3, vierde lid.

Artikel 8

1. Indien het op die bank betrekking hebbende afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, beschikt een bank over procedures en

maatregelen om:

- a. Een gedeelte van een in aanmerking komende deposito af te scheiden op een separate rekening;
- b. Deposito's te kunnen bevriezen:
 1. die worden aangehouden door niet in aanmerking komende depositohouders of van wie de depositohouder een markering heeft als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel b, tweede lid of derde lid;
 2. die een markering hebben als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c tot en met h of derde lid.
2. Een bank rondt de handelingen bedoeld in het eerste lid af voor middernacht aan het eind van de werkdag volgend op de bekendmaking dat een afwikkelingsmaatregel is genomen.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid, kan DNB een ruimere aanlevertermijn dan drie werkdagen vaststellen bij een verzoek conform artikel 26a Bpr.
5. Een bank stelt DNB onmiddellijk op de hoogte indien een bank het in eerste lid genoemde IKB-bestand na aanlevering wenst aan te vullen of corrigeren.
6. De aanlevering van het IKB-bestand, bedoeld in het eerste lid, gebeurt op de door DNB voorgeschreven wijze in een door DNB voorgeschreven bestandsformaat.

Hoofdstuk 4 Gegevensaanlevering

Artikel 9

1. Een bank voorziet DNB van het IKB-bestand binnen drie werkdagen nadat:
 - a. DNB heeft besloten tot toepassing van het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 3:260, eerste lid, van de Wft;
 - b. DNB hier een specifiek verzoek toe heeft gedaan.
2. Op verzoek van DNB, levert een bank DNB de in artikel 4 en 7 genoemde gegevens binnen drie werkdagen aan.
3. Een bank mag het overzicht, bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdeel b, separaat aanleveren van het IKB-bestand.

Hoofdstuk 5 Waarborging gegevenskwaliteit en toezicht

Afdeling 5.1 Waarborging gegevenskwaliteit

Artikel 10

1. Het IKB-systeem van een bank waarborgt de juistheid en volledigheid van de volgende gegevens op een zodanige manier dat DNB met een hoge mate van zekerheid tot een uitkering aan depositohouders zou kunnen overgaan:
 - a. De gegevens bedoeld in artikel 2, met inachtneming van de uitgangspunten bedoeld in artikel 3 en de termijnen bedoeld in artikel 9;
 - b. De administratie bedoeld in artikel 5;
 - c. De markeringen bedoeld in artikel 6.
2. Een bank waarborgt dat de gegevens in het IKB-bestand, bedoeld in artikel 2, de bedragen bedoeld in artikel 4, eerste lid, en de berekening van de depositobasis, bedoeld in artikel 4, derde lid aansluiten op de rapportages aan de

toezichthoudende autoriteit die gebaseerd zijn op uitvoeringsverordening (EU) 680/2014.

Artikel 11

Een bank beschikt ten minste over de volgende beheersmaatregelen:

1. Procedures waarmee naleving van de voorschriften uit deze beleidsregel onderdeel wordt van de reguliere bedrijfsvoering binnen alle betrokken bedrijfsonderdelen;
2. Documentatie waarin het geheel aan procedures en maatregelen, die samenhangen met de vereisten uit deze beleidsregel, is beschreven;
3. Een zodanige vastlegging van de uitvoering van een proces van totstandkoming van de in artikel 2, 4 en 7 bedoelde gegevens, die het mogelijk maakt de procedures en de werking van de beheersmaatregelen achteraf te beoordelen;
4. Jaarlijkse oordeelsvorming door de interne accountantsdienst binnen een bank ten aanzien van de naleving van de voorschriften uit deze beleidsregel.

Afdeling 5.2 Toezicht

Artikel 12

1. Een bank geeft minimaal een keer per jaar opdracht aan een externe accountant om een oordeel te vormen over de mate waarin de voorschriften uit deze beleidsregel worden nageleefd.
2. Indien DNB tussentijds verzoekt om een oordeelsvorming door een externe accountant, geeft een bank hier binnen de kortst mogelijke termijn opdracht toe.

3. Het rapport dat een externe accountant opstelt naar aanleiding van de opdracht, bedoeld in het eerste lid, dient samen met de jaarlijkse oordeelsvorming door de interne accountantsdienst gedeeld te worden met DNB.
4. Een bank doet de rapporten, bedoeld in het derde lid, vergezelen van een document waarin een beschrijving wordt gegeven van eventuele materiële toekomstige wijzigingen aan het IKB-systeem.

Artikel 13

1. Een bank informeert DNB indien zij voornemens is materiële wijzigingen in het IKB-systeem door te voeren en notificeert DNB binnen 3 maanden nadat materiële wijzigingen in het IKB-systeem zijn doorgevoerd.
2. De notificatie, bedoeld in het eerste lid, wordt vergezeld van een door een bank afgegeven verklaring dat het IKB-systeem in lijn is met deze beleidsregel.

Artikel 14

1. Indien een bank tot het DGS toetreedt na inwerkingtreding van deze beleidsregel, verstrekt een bank aan DNB:
 - a. binnen 3 maanden na toetreding het IKB-bestand, als bedoeld in artikel 2;
 - b. binnen 6 maanden na toetreding een rapport, bedoeld in artikel 12, eerste lid.
2. De bepalingen in het eerste lid zijn overeenkomstig van toepassing bij fusies of overnames.

Artikel 15

1. DNB beoordeelt de kwaliteit van het aangeleverde IKB-bestand en de beheersing van het IKB-systeem.
2. Indien de beoordeling hiertoe aanleiding geeft, kan DNB een bank instrueren om maatregelen door te voeren.
3. Voor de beoordeling van het IKB-bestand kan DNB op elk moment een verzoek doen als bedoeld in artikel 9, waarbij het IKB-bestand alle individuele klantbeelden bevat op basis van actuele gegevens van de bank.
4. Voor de beoordeling van de beheersing van het IKB-systeem maakt DNB gebruik van de periodieke oordeelsvorming van de interne accountantsdienst van een bank, bedoeld in artikel 11, vierde lid, en het rapport van de externe accountant, bedoeld in artikel 12, eerste lid.
5. Indien, mede naar het oordeel van DNB, een bank niet voldoet aan de eisen uit deze beleidsregel, stelt een bank, tenzij anders door DNB is aangegeven, binnen 3 maanden een plan van aanpak op waarin wordt beschreven welke maatregelen worden genomen om de benodigde verbeteringen door te voeren.

Hoofdstuk 6 overgangs- en slotbepalingen**Artikel 16**

1. Er geldt een overgangstermijn vanaf de datum van inwerkingtreding van deze beleidsregel tot 1 januari 2019.
2. Gedurende de overgangstermijn, dient een bank DNB voorafgaand te informeren welke van onderstaande methoden zij hanteert bij het aanleveren van depositogegevens en gegevens over depositohouders:
 - a. de methode waarbij een bank de gegevens per rekening aanlevert en DNB het IKB opbouwt conform het daartoe door DNB voorgeschreven datamodel; of
 - b. de methode zoals vastgelegd in hoofdstuk 1 tot en met 4 van deze beleidsregel, waarbij een bank het IKB opbouwt en aanlevert conform het daartoe door DNB voorgeschreven datamodel.
3. Gedurende de overgangstermijn bepaalt een bank in samenspraak met DNB welke methode, zoals bedoeld in lid 2, door de bank gehanteerd wordt.
4. Het in hoofdstuk 5 van deze beleidsregel bepaalde is van toepassing wanneer een bank gebruik maakt van de methode als bedoeld in lid 2, onderdeel b.
5. In afwijking van artikel 18, treden artikel 15, leden 2 en 5, in werking per 1 januari 2019.

Artikel 17

Deze beleidsregel wordt aangehaald als Beleidsregel individueel klantbeeld Wft 2017.

Artikel 18

Deze beleidsregel zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na publicatie daarvan in de Staatscourant.

Amsterdam, [PM] 2017

De Nederlandsche Bank N.V.

F. Elderson, directeur

Toelichting

Algemeen

Het depositogarantiestelsel (DGS) beschermt depositohouders en draagt daarmee bij aan de stabiliteit van het bankwezen. Wanneer een bank in betalingsonmacht verkeert, biedt het DGS een garantie tot 100.000 euro per depositorhouder per bank. Naar aanleiding van de financiële crisis is het DGS op meerdere fronten versterkt om de financiële stabiliteit verder te bevorderen. De herziening van de Europese richtlijn voor depositogarantiestelsels (2014/49/EU, ook bekend als Deposit Guarantee Scheme Directive, DGSD) speelt hierbij een belangrijke rol door op veel vlakken maximumharmonisatie tussen depositogarantiestelsels na te streven. De richtlijn is in Nederland geïmplementeerd in de Wet of het financieel toezicht (Wft), het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft (Bbpm) en het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr).

Een belangrijk onderdeel van de hervorming van het DGS is het verkorten van de termijn waarbinnen vergoedingen toegekend en beschikbaar gemaakt worden voor uitkering. Het verkorten van de uitkeringstermijn draagt bij aan de stabiliteit van het bankwezen aangezien een depositorhouder de zekerheid krijgt na bankfalen weer snel over zijn tegoed te kunnen beschikken. Om deze reden is afgesproken dat bovengenoemde termijn wordt teruggebracht van de huidige twintig werkdagen naar zeven werkdagen.

De DGSD erkent dat in veel lidstaten de procedures ontbreken die vereist zijn voor een korte terugbetalingstermijn. Lidstaten zijn daarom in de gelegenheid gesteld om gedurende een overgangperiode de termijn stapsgewijs terug te brengen tot zeven werkdagen. Bij de omzetting van de DGSD in nationale regelgeving is gebruik gemaakt van deze mogelijkheid. Het Bbpm schrijft voor dat de termijn per 1 januari 2019 verkort moet zijn tot vijftien werkdagen, per 1 januari 2021 tot tien werkdagen en per 1 januari 2024 tot zeven werkdagen. De banken en DNB hebben de gezamenlijke ambitie om in 2019 in te staan zijn binnen zeven werkdagen uit te keren.

De verkorte uitkeringstermijn vereist dat de aanspraak op vergoeding vanuit het DGS van een depositorhouder sneller bepaald kan worden. Om dit te waarborgen, is het noodzakelijk dat een bank zelf het overzicht van alle deposito's van een depositorhouder, het individueel klantbeeld (IKB), opbouwt en aanlevert. Het doel van het IKB is een geaggregeerd overzicht bieden van alle deposito's per depositorhouder inclusief een indicatie of de depositorhouder in aanmerking komt voor het DGS, en zo ja voor welk bedrag de depositorhouder aanspraak maakt op een vergoeding. Tot de inwerkingtreding van deze nieuwe regels wordt het IKB door DNB, in de rol van uitvoerder van Nederlandse DGS, samengesteld. Aan de kortere uitkeringstermijn die vanaf 2019 geldt, kan alleen worden voldaan als banken zelf het IKB opbouwen en aanleveren aan DNB. Het uitgangspunt voor deze beleidsregel is dan ook een uitkeringstermijn van zeven werkdagen. Deze ambitie is mede in het

belang van de banken, omdat het voorkomt dat de uitkeringssystematiek binnen enkele jaren meerdere keren aangepast dient te worden.

Naast het faciliteren van een kortere uitkerings-termijn, kan het opstellen van het IKB door een bank zelf ertoe bijdragen dat de nauwkeurigheid en adequaatheid van de procedures en maatregelen van een bank verbeteren, evenals de rapportages over gegarandeerde tegoeden van een bank. Ook kan deze informatie, met in achtneming van de wettelijke geheimhoudingsbepalingen, bijdragen aan de afwikkelingstaak van DNB en de afwikkelbaarheid van een bank.

Voor de uitvoering van het DGS heeft DNB uiteindelijk een overzicht van alle individuele klantbeelden nodig. Dit betreft het zogenaamde IKB-bestand. Overeenkomstig artikel 26a Bpr, dient een bank in staat te zijn de informatie die DNB nodig heeft voor de uitvoering van het DGS, oftewel het IKB-bestand, op verzoek van DNB binnen een door DNB te bepalen termijn en op een door DNB te bepalen wijze te verstrekken. Een bank moet daartoe over procedures en maatregelen beschikken die waarborgen dat deze informatie voortdurend actueel wordt bijgehouden en adequaat is vastgelegd (in deze beleidsregel ook wel het IKB-systeem genoemd). Deze eisen zijn in deze beleidsregel nader toegelicht door DNB. In deze beleidsregel is uiteengezet welke informatie in elk geval in het IKB-bestand moet worden opgenomen en hoe een bank de administratie en bijbehorende procedures en maatregelen zodanig moet inrichten om in staat te zijn het IKB tijdig, nauwkeurig en op

de juiste manier op te bouwen, conform een door DNB voorgeschreven datamodel. Hiermee wordt het voor DNB mogelijk om gegarandeerde deposito's tijdig beschikbaar te stellen. Tevens wordt ingegaan op de vereisten ten behoeve van de bijdrage van het IKB aan de afwikkelingstaak, de wijze waarop een bank de gegevens aanlevert en hoe wordt toegezien op de waarborging van de gegevenskwaliteit.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

Het artikel definieert een aantal begrippen dat relevant is voor deze beleidsregel. Ten behoeve van het doel van het IKB herhaalt dit artikel in het bijzonder een aantal begrippen dat de reikwijdte van het DGS bepaalt.

In het licht van bovenstaande wordt allereerst opgemerkt dat deposito's zijn gedefinieerd in artikel 1:1 van de Wft. Artikel 29.01, tweede lid, onderdelen b tot en met e, van het Bbpm expliciteren vervolgens dat het depositogarantiestelsel niet van toepassing is op instrumenten die vallen onder de definitie van eigen vermogen in de zin van de verordening kapitaalvereisten, of door een bank uitgegeven schuldbewijzen en schulden die voortvloeien uit eigen accepten en promessen. Het depositogarantiestelsel is verder niet van toepassing op deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken vanwege het witwassen van geld en bankspaardeposito's eigen woning, voor zover deze ingevolge artikel 3:265d van de Wft worden verrekend met een verbonden eigenwoningsschuld.

Om nader te bepalen of een deposito in aanmerking komt voor het DGS moet ook worden gekeken naar artikel 29.01, tweede lid, onderdeel a van het Bbpm. Het depositogarantiestelsel is namelijk niet van toepassing op deposito's van bepaalde depositohouders. Indien de depositohouder niet

is uitgesloten, is sprake van een 'in aanmerking komende depositohouder'.

Indien een deposito en de bijbehorende depositohouder niet is uitgesloten op basis van artikel 29.01, tweede lid, van het Bbpm, valt het deposito onder de werking van het DGS en is sprake van een 'in aanmerking komende deposito'.

Een gegarandeerd deposito is het deel van een in aanmerking komend deposito dat ook daadwerkelijk gegarandeerd is door het depositogarantiestelsel. De DGSD kent een soortgelijke definitie voor 'gegarandeerd deposito', namelijk 'gedekt deposito', gedefinieerd als 'het gedeelte van in aanmerking komende deposito's dat het in artikel 6 neergelegde dekkingsniveau niet te boven gaat'. Dit is equivalent aan de definitie van 'gegarandeerd deposito' in artikel 7k, eerste lid van het Bbpm.

Bovenstaande definities kunnen worden verduidelijkt aan de hand van een voorbeeld. Een particuliere depositohouder houdt, op eigen naam en enkel ten behoeve van zichzelf, twee deposito's aan bij een bank waarvan deposito's worden gegarandeerd door het Nederlandse DGS. Het betreft een betaalrekening met een tegoed van 40.000 euro en een termijndeposito met een tegoed van 90.000 euro. De particuliere depositohouder heeft zich geïdentificeerd overeenkomstig artikel 4, eerste lid, van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme. In deze situatie voldoen beide deposito's aan de definitie van deposito in artikel 1:1 van de Wft en de depositohouder is niet uitgesloten van de

werking van het DGS. In dit voorbeeld is dus sprake van een in aanmerking komende depositohouder met in totaal 130.000 euro aan in aanmerking komende deposito's en in totaal 100.000 euro aan gegarandeerde deposito's.

De beleidsregel definieert de term 'depositohouder' om een onderscheid te maken met de eveneens gangbare term 'rekeninghouder' die banken gebruiken in hun klantcommunicatie. Met depositohouder wordt in deze beleidsregel bedoeld de rechthebbende met betrekking tot (een deel van) het bedrag dat als deposito bij een bank wordt aangehouden. In de meeste gevallen zullen depositohouders en rekeninghouders gelijk zijn aan elkaar, maar een onderscheid ontstaat in de situatie waarbij een rekeninghouder een deposito aanhoudt op eigen naam doch ten behoeve van een derde krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift. In dat geval geldt de garantie voor deze derde en wordt deze als depositohouder aangemerkt, mits diens identiteit kan worden vastgesteld voorafgaand aan het tijdstip waarop het DGS in werking is getreden.

Het onderscheid dat deze beleidsregel aanbrengt tussen 'depositohouder' en 'rekeninghouder' is daarbij in zekere zin een verduidelijking van de nota van toelichting bij de inwerkingtreding van het implementatiebesluit depositogarantiestelsel van 16 november 2015.

De gegevens over eventuele vertegenwoordigers spelen in het individueel klantbeeld een belangrijke rol. Een vertegenwoordiger moet immers

in staat zijn om namens de depositohouder, schriftelijk of door in te loggen op de daartoe ingerichte website, te kunnen bewerkstelligen dat toegekende en beschikbaar gemaakte vergoedingen worden uitgekeerd aan de depositohouder. De term 'vertegenwoordigers' is ruim geformuleerd. Dit waarborgt dat twee categorieën vertegenwoordigers hieronder vallen. Enerzijds vertegenwoordigers van natuurlijke personen en anderzijds vertegenwoordigers van rechtspersonen. Het gaat hier om personen die volledig bevoegd zijn om alle handelingen namens de depositohouder te verrichten. Hierbij kan worden gedacht aan een ouder van een minderjarig kind of de vertegenwoordiger die is vastgelegd in de KvK-inschrijving van een onderneming.

De definitie van 'bank' in deze beleidsregel ziet enkel op banken als bedoeld in artikel 29.01, eerste lid van het Bbpm. De definitie van een bank in de Wft is ruimer en kan derhalve niet één op één worden toegepast. Hierbij geldt dat de term verwijst naar de vergunninghoudende entiteit. Wanneer over een 'bank' wordt gesproken in de Beleidsregel IKB, wordt dus gesproken over het niveau van de bankvergunning. Dit betekent dat het IKB per vergunninghoudende bank moet worden samengesteld. Een samenstelling op groepsniveau is niet mogelijk.

Tot slot maakt dit artikel een onderscheid tussen het 'individueel klantbeeld', het 'IKB-bestand' en het 'IKB-systeem'. Het 'individueel klantbeeld' biedt het totale beeld van alle deposito's van een depositohouder aangevuld met specifieke informatie

en markeringen die voor DNB nodig zijn om tot een uitkering over te gaan. Voortbouwend op het eerder aangehaalde voorbeeld laat het individueel klantbeeld voor een depositohouder bijvoorbeeld zien dat deze een aanspraak heeft van in totaal 130.000 euro aan in aanmerking deposito's en in totaal 100.000 euro aan gegarandeerde deposito's. Het 'IKB-bestand' bevat vervolgens de individuele klantbeelden van alle depositohouders bij een bank. Het IKB-bestand is de gegevensverzameling die een bank uiteindelijk moet aanleveren om DNB in staat te stellen tot uitkeren over te gaan. Om het IKB-bestand en afgeleide overzichten samen te stellen maakt een bank gebruik van het IKB-systeem, dat het geheel van procedures en maatregelen omvat waarmee een bank op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn onder andere het IKB-bestand kan samenstellen.

Hoofdstuk 2 Inrichting individueel klantbeeld

Afdeling 2.1 Aanlevering en samenstelling IKB-bestand

Deze afdeling beschrijft de gegevens die ten minste worden opgenomen in het IKB-bestand en de uitgangspunten die gelden bij de samenstelling daarvan. Hiermee worden de kaders geboden voor het functioneel en formeel logisch datamodel dat door DNB wordt voorgeschreven voor het aanleveren van alle gegevens. Het functioneel en formeel logisch datamodel wordt apart gepubliceerd door DNB, zodat er voldoende flexibiliteit blijft bestaan om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen en gezamenlijke ervaringen van DNB en de banken ten aanzien van de gegevenssamenstelling. De voorgeschreven vormgeving biedt een middenweg tussen zekerheid (ten aanzien van de contouren van het datamodel) en flexibiliteit (waarmee vooral ingespeeld kan worden op technische wensen).

Artikel 2

Dit artikel bepaalt dat een bank in staat is het IKB-bestand samen te stellen, conform een door DNB voorgeschreven datamodel. Het is van belang dat de bank een koppeling maakt tussen de gegevens van depositohouders, depositogegevens, en eventuele vertegenwoordigers, zodat vervolgens het gegarandeerde bedrag per depositohouder kan worden vastgesteld. Ook hiertoe worden nadere specificaties geboden in het datamodel.

Het tweede, derde en vierde lid van artikel 2 beschrijven de gegevens die ten minste dienen te worden opgenomen in het IKB-bestand. Een gedetailleerde beschrijving van de gegevens in het datamodel, en de functionele, formeel logische en technische aspecten daarvan, is opgenomen in een handboek voor de banken dat samen met het door DNB voorgeschreven model wordt gepubliceerd.

Een toelichting bij enkele onderdelen is op zijn plaats. Met de unieke identificatie in het tweede lid, onderdeel a, wordt gewaarborgd dat individuele klantbeelden van elkaar onderscheiden kunnen worden in het IKB-bestand. De unieke identificatie mag per aanlevering verschillen. Het vierde lid, onderdeel a, schrijft een soortgelijke unieke identificatie voor ten aanzien van deposito's.

De te rapporteren markeringen ten aanzien van depositohouders (tweede lid, onderdelen b en c) en deposito's (onderdelen f en g) maken het voor DNB (en de banken zelf) mogelijk om de gegevens van het IKB-bestand op een bepaalde manier te verwerken. De markering of een depositohouder wel of niet in aanmerking komt voor het DGS stelt DNB bijvoorbeeld in staat om een onderscheid tussen deze groepen depositohouders te maken. De benodigde markeringen zijn gespecificeerd in artikel 6. In de meeste gevallen zal bij markeringen, bijvoorbeeld ten aanzien van het in aanmerking komen van de depositohouder (tweede lid, onderdeel b), een binaire waarde ('ja', 'nee') gerapporteerd moeten worden. Dit wordt nader gespecificeerd in het datamodel.

De in het vierde lid, onderdeel I, gevraagde informatie, dat wanneer een deposito meer dan één depositohouder heeft, het aantal depositohouders en het percentage van de aanspraak per depositohouder gerapporteerd moeten worden, hangt samen met wat het Bbpm over gezamenlijke rekeningen bepaalt. Artikel 29.02, tweede lid, van het Bbpm schrijft voor dat ingeval van een gezamenlijke rekening de garantie voor elk van de depositohouders afzonderlijk geldt voor een evenredig aandeel in het deposito, tenzij contractueel anders is bepaald.

Artikel 3

Dit artikel specificeert een aantal uitgangspunten die een bank in acht moet nemen bij het samenstellen van het IKB-bestand.

De eerste twee leden beschrijven hoe een bank bij de opstelling van het IKB-bestand moet omgaan met betalingen waarbij de onderliggende geldstromen, en daarmee de volledige transactie, nog niet volledig zijn uitgevoerd (zogenaamde 'pijplijnposten'). Het eerste lid bepaalt dat een bank alle uitgaande betalingen die al van het depositotegood zijn afgeschreven, niet meeneemt in het gerapporteerde saldo van het deposito. Op deze manier sluit het depositosaldo in het IKB-bestand aan op het saldo dat voor de depositohouder zichtbaar was, of zou zijn geweest, op het moment dat de bank failliede en/of het DGS in werking trad. Het tweede lid betreft inkomende betalingen en sluit aan bij artikel 212b van de Faillissementswet, dat de Nederlandse implementatie bevat van de Europese finaliteitsrichtlijn (nr. 98/26/EG). De Finaliteits-

richtlijn bepaalt dat eenmaal in betalingssystemen ingevoerde overboekingsopdrachten niet meer kunnen worden herroepen noch anderszins geannuleerd. Overboekingsopdrachten die in een erkend systeem zijn ingevoerd hebben dus een onherroepelijk en definitief karakter, ook ingeval een deelnemer van het systeem bijvoorbeeld in faillissement is. De finaliteitsrichtlijn impliceert dat ook na inwerkingtreding van het DGS inkomende transacties nog verwerkt moeten kunnen worden in het saldo van de ontvangende rekening. Het tweede lid schrijft op dit punt voor dat een bank bij het opstellen van het IKB de opdrachten, rechten en verplichtingen die samenhangen met de deelname aan dergelijke erkende systemen zoveel mogelijk verwerkt in de gerapporteerde saldi binnen de aanlevertermijn voor het IKB-bestand. Hiermee wordt zo goed als mogelijk recht gedaan aan enerzijds de finaliteitsrichtlijn en anderzijds de uitkeringstermijn voor het DGS.

Deposito's die worden aangehouden in verband met de nakoming van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning, vormen de uitzondering op het in artikel 29.02, eerste lid, Bbpm beschreven dekkingsniveau van 100.000 euro per depositohouder. Een dergelijk deposito vormt een zogenaamd tijdelijk hoger saldo en is gedurende drie maanden aanvullend gegarandeerd tot een bedrag van 500.000 euro per depositohouder, zoals bedoeld in artikel 29.02, vierde lid, Bbpm. Omdat een tijdelijk hoger deposito niet separaat wordt aangehouden is het op het moment dat het DGS in werking treedt aan een depositohouder om aan te tonen dat hij of zij beschikt over een tijdelijk hoger

deposito dat voortvloeit uit de nakoming van een recente koopovereenkomst die betrekking had op een eigen woning. Van banken wordt niet verwacht dat ze beschikken over de gegevens ten aanzien van eventuele tijdelijk hogere deposito's. Zodoende hoeft een bank deze tijdelijk hogere bedragen niet op te nemen in het IKB, zoals bedoeld in het derde lid van artikel 3.

Een bank dient eveneens geen rekening te houden met deposito's die worden aangehouden bij een bijkantoor in een staat die geen lidstaat is bij het opstellen van het IKB, zoals bedoeld in het vierde lid van artikel 3. Blijkens onderdeel a van het eerste lid van artikel 29.01 Bbpm, zijn deze deposito's niet gegarandeerd door het DGS.

Afdeling 2.2 Berekening in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen

Deze afdeling vereist dat een bank in staat is om het gegarandeerde bedrag in euro per depositohouder te berekenen en beschrijft hoe een bank bij de berekening dient om te gaan met de in artikel 6 beschreven markeringen.

Artikel 4

Bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel stelt DNB het gegarandeerde bedrag per depositohouder vast op basis van het door een bank aangeleverde IKB-bestand. Er zijn echter ook situaties waarin een bank in staat moet zijn om het geaggregeerde gegarandeerde bedrag per depositohouder te berekenen en te rapporteren aan DNB, bijvoorbeeld ten behoeve van het opstellen en bijhouden van een afwikkelingsplan,

het voorbereiden van een DGS-uitkering of het vaststellen van premies die een bank uit hoofde van het DGS moet bijdragen. Artikel 4 waarborgt in lid 1 dat een bank hiertoe in staat is en beschrijft in lid 2 en 3 hoe een bank ten behoeve van verschillende doeleinden moet omgaan met bepaalde markeringen.

Het tweede lid beschrijft allereerst de situatie waarin een bank wordt gevraagd het in aanmerking komende bedrag te berekenen ten behoeve van bijvoorbeeld het opstellen en bijhouden van een afwikkelingsplan of het voorbereiden van een DGS-uitkering. In dat geval is het wenselijk om deposito's en depositohouders waarvan niet met zekerheid bepaald kan worden of deze in aanmerking komen voor het DGS buiten beschouwing te laten. Als het DGS wordt ingezet kunnen deze deposito's namelijk niet zomaar worden uitgekeerd of overgedragen; dit dient per geval te worden bekeken. Om deze reden hoeft een bank de saldi van de volgende deposito's niet mee te nemen in de berekening van het gegarandeerde bedrag: (i) deposito's die aangehouden worden ten behoeve van derden, (ii) deposito's die in verband worden gebracht met witwassen, (iii) deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, (iv) deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen (bijvoorbeeld een terrorisme- of sanctielijst), (v) deposito's die zijn verpand aan een derde partij of waar beslag op is gelegd, (vi) bankspaardeposito's eigen woning, (vii) deposito's van depositohouders die zijn overleden, (viii) deposito's waarvan de depositohouder niet eenduidig kan worden

vastgesteld, (ix) deposito's waarvan de markeringen niet met zekerheid zijn aan te brengen en (x) deposito's van depositohouders waarvan de markeringen niet met zekerheid zijn aan te brengen.

Het derde lid beschrijft de uitgangspunten die een bank in acht moet nemen bij het berekenen van de depositobasis die de basis vormt voor de bijdragen aan het Depositogarantiefonds, namelijk de rapportage zoals bedoeld in de Regeling staten financiële ondernemingen Wft (laatstelijk gewijzigd via besluit van DNB van [PM] 2017). In tegenstelling tot de berekening die onder het tweede lid wordt gevraagd, moet een bank deposito's waarvan niet met zekerheid bepaald kan worden of deze in aanmerking komen voor het DGS juist wel in beschouwing nemen om te voorkomen dat sprake is van bijdragen die te laag zijn in verhouding tot de daadwerkelijke gegarandeerde deposito's. De saldi van de volgende deposito's dienen daarom in dit geval wel te worden opgenomen in de depositobasis voor de kwartaalrapportage: (i) deposito's die aangehouden worden ten behoeve van derden, (ii) deposito's die in verband worden gebracht met witwassen, (iii) deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, (iv) deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen (bijvoorbeeld een terrorisme- of sanctielijst), (v) deposito's die zijn verpand aan een derde partij of waar beslag op is gelegd, (vi) deposito's van depositohouders die zijn overleden, (vii) deposito's waarvan de depositohouder niet eenduidig kan worden vastgesteld, (viii) deposito's waarvan de markeringen niet met zekerheid zijn aan te brengen

en (ix) deposito's van depositohouders waarvan de markeringen niet met zekerheid zijn aan te brengen. Hier staat tegenover dat de saldi van bankspaardeposito's eigen woning ook in het geval van de berekening ten behoeve van de depositobasis niet in acht genomen hoeven te worden omdat deze deposito's in beginsel niet worden aangemerkt als gegarandeerd deposito. Bankspaardeposito's eigen woning worden namelijk automatisch verrekend met de hypotheekschuld van de depositohouder.

Afdeling 2.3 Identificatie deposito's en depositohouders

Deze afdeling beschrijft de gegevens die een bank in haar administratie vastlegt ten behoeve van een juiste, volledige en onmiddellijke identificatie van deposito's en depositohouders, alsmede de beantwoording van de vraag of deposito's en depositohouders in aanmerking komen voor het DGS. De markeringen in de administratie van een bank vormen de basis voor het opstellen van het IKB.

Artikel 5

Het eerste lid van artikel 5 bepaalt dat een bank een depositohouder zodanig identificeert en de daarvoor gehanteerde identificerende kenmerken zodanig administreert, dat de identiteit van de depositohouder met een hoge mate van zekerheid kan worden vastgesteld om een uitkering door het DGS mogelijk te maken. In de praktijk betekent dit dat een bank het IKB van een depositohouder aanlevert met een combinatie van gegevens waaruit de identiteit van een depositohouder met een hoge mate van zekerheid is vast te stellen.

Er zijn meerdere betrouwbare combinaties van identificerende gegevens denkbaar. Dit wordt geïllustreerd aan de hand van een voorbeeld. In het geval twee deposito's op naam staan van een natuurlijk persoon en de administratieve gegevens van beide deposito's hetzelfde BSN, geboortedatum en geboorte-achternaam bevatten, is er een hoge mate van zekerheid dat beide deposito's toe te rekenen zijn aan één en dezelfde depositohouder. Indien gegevens voor een combinatie ontbreken (bijvoorbeeld de geboortedatum), of gegevens niet volledig op elkaar aansluiten (bijvoorbeeld door een tikfout in het BSN zoals geadmistreerd voor één van de twee deposito's), dan kan de identiteit van de depositohouder niet met een hoge mate van zekerheid worden vastgesteld.

De markeringen van de productcategorieën in het tweede lid van artikel 5 zijn noodzakelijk voor het vaststellen welk soort product het deposito betreft. Hierdoor kan spoedig bepaald worden welke deposito's ongeschikt zijn voor geautomatiseerde vaststelling van de gegarandeerde aanspraak van een depositohouder en een handmatige afhandeling vereisen. Daarnaast faciliteert deze administratie de uitvoering van het DGS doordat depositohouders tijdens een uitkerings situatie beter geïnformeerd kunnen worden over de garantie die het DGS heeft geboden ten aanzien van hun deposito's.

Artikel 6

Artikel 29.05 van het Bbpm schrijft voor dat het DGS binnen enkele jaren in staat moet zijn om toegekende vergoedingen binnen zeven werkdagen beschikbaar te stellen. Het Bbpm bevat echter tal

van uitzonderingen die invloed hebben op het al dan niet in aanmerking komen van een deposito en/of de depositorhouder voor het DGS. Gegeven het toekomstige korte tijdsbestek waarbinnen vergoedingen beschikbaar gesteld moet worden, kan aan deze vereisten alleen voldaan worden als de kenmerken die bepalend zijn voor het al dan niet in aanmerking komen, alsmede de uitzonderingen waar het DGS in de uitvoering rekening mee moet houden, vooraf in bancaire administraties zijn opgenomen. Om deze reden schrijft artikel 6 markeringen voor die een bank op een dusdanige manier in de administratie moet incorporeren dat bepaalde categorieën deposito's en depositorhouders onmiddellijk te identificeren zijn.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, onderscheidt de depositorhouders op wie het DGS niet van toepassing is, zoals bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, onderdeel a, van het Bbpm, van depositorhouders op wie het DGS wel van toepassing is.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, ondervangt de situatie waarin de depositorhouder is overleden. In dat geval hebben erfgenamen een potentiële aanspraak op het DGS, maar hun identiteit is niet op voorhand beschikbaar. Het toekennen van een vergoeding kan in dat geval worden uitgesteld, conform de bepaling in artikel 8, vijfde lid, van de richtlijn depositogarantiestelsels waarin deze ruimte wordt geboden voor de situatie waarin het onzeker is of een persoon gerechtigd is een terugbetaling te ontvangen.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, ondervangt de situatie zoals beschreven in artikel 29.02, derde lid van het Bbpm, waarbij een rekeninghouder een deposito aanhoudt ten behoeve van een derde krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift. Voor het toekennen en beschikbaar maken voor uitkering van een vergoeding aan een derde als bedoeld in artikel 29.02, derde lid, geldt een termijn van drie maanden na het tijdstip waarop op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet besloten is tot toepassing van het depositogarantiestelsel.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, ondervangt de situatie als beschreven in artikel 29.01, tweede lid, onderdeel d, van het Bbpm, waarin is vastgelegd dat het DGS niet van toepassing is op deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken vanwege het witwassen van geld.

De markeringen als bedoeld in het eerste lid, onderdelen e en f, reflecteren twee situaties waarbij de terugbetaling van een deposito conform artikel 8, vijfde lid, van de richtlijn depositogarantiestelsels mag worden uitgesteld.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, ondervangt de situatie waarbij beslag is gelegd op een deposito of deze is verpand aan een derde partij.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel h, ondervangt de bijzondere situatie ten aanzien van bankspaardeposito's

30

eigen woning. In beginsel is het DGS niet van toepassing op bankspaardeposito's eigen woning, met uitzondering van de situatie waarin het deposito niet (volledig) verrekend kan worden met de verbonden eigenwoningschuld. Dit kan zich in ieder geval theoretisch voordoen in de situatie waarbij het saldo op het bankspaardeposito eigen woning groter is dan de verbonden eigenwoningschuld. Omdat de verbonden eigenwoningschuld niet wordt gerapporteerd in het IKB, wordt het volledige saldo op een bankspaardeposito eigen woning meegenomen in het IKB en vervolgens via een markering afgezonderd van het in aanmerking komende bedrag van een depositohouder in de veronderstelling dat het bankspaardeposito eigen woning volledig verrekend is. Indien na melding van een depositohouder blijkt dat het bankspaardeposito eigen woning toch niet volledig kon worden verrekend met de verbonden eigenwoningschuld, stelt de markering de uitvoerder van het DGS in staat om alsnog tot uitkering van het bankspaardeposito eigen woning over te gaan, voor zoverre het gegarandeerde bedrag niet wordt overschreden.

Het tweede lid schrijft voor dat een bank in het IKB-bestand aangeeft wanneer de identiteit van de depositohouder niet met een hoge mate van zekerheid kan worden vastgesteld. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een van de gegevens ontbreekt waardoor er geen unieke combinatie van gegevens kan worden gemaakt. Het toekennen van een vergoeding kan in dat geval worden uitgesteld, conform de bepaling in artikel 8,

vijfde lid, van de richtlijn depositogarantiestelsels. Een dergelijke markering kan impliceren dat de datakwaliteit tekort schiet. Waar mogelijk dienen banken de datakwaliteit in dergelijke gevallen zo spoedig mogelijk te verbeteren, zodat dergelijke markeringen tot een minimum kunnen worden beperkt.

Het derde lid bevat een soortgelijke bepaling voor de situatie waarbij een of meerdere markeringen ten aanzien van deposito's en depositohouders niet met zekerheid konden worden aangebracht. DNB verwacht van banken dat zij terughoudend zijn in het aanbrenge van een dergelijke markering.

Hoofdstuk 3 Vereisten ten behoeve van de afwikkelingstaak

Hoofdstuk 3 stelt eisen aan het IKB-bestand en het IKB-systeem ter ondersteuning van de afwikkelingstaak van DNB en de afwikkelbaarheid van een bank.

Artikel 7

Dit artikel legt vast dat een bank ten behoeve van de resolutieplanning in staat moet zijn een gedetailleerde omschrijving van de samenstelling van de deposito's die worden aangehouden bij de bank aan te leveren aan DNB. Hierbij is het in het bijzonder van belang dat een bank niet alleen kan aangeven of een deposito in aanmerking komt voor het DGS, maar ook of een in aanmerking komend deposito wordt aangehouden door een natuurlijk persoon dan wel een kleine, middelgrote of micro-onderneming. Deze aanvullende informatie is nodig om de passivazijde van een bank, en in het bijzonder de positie van deposito's binnen de crediteurenhiërarchie, volledig in kaart te brengen.

Het bovenstaande hangt samen met artikel 212ra, eerste lid, onderdeel b, van de faillissementswet. Hierin is vastgelegd dat het gedeelte van een in aanmerking komende deposito dat groter is dan het gegarandeerde bedrag en wordt aangehouden door natuurlijke personen en door micro-, kleine en middelgrote ondernemingen, preferent is ten opzichte van de vordering van concurrente schuldeisers. Deze preferente positie is dus niet van toepassing voor het gedeelte van een in aanmerking komende deposito dat groter is dan

het gegarandeerde bedrag en wordt aangehouden door een zogenaamde grootzakelijke onderneming. Dit ondanks het feit dat een deposito van een dergelijke depositohouder wel in aanmerking komt voor het DGS.

Een enigszins vergelijkbare situatie is van toepassing op in aanmerking komende deposito's aangehouden door natuurlijke personen en door micro-, kleine en middelgrote ondernemingen in een buiten de Europese Unie gelegen bijkantoor van een Nederlandse bank. Zoals opgemerkt bij artikel 3, zijn dergelijke deposito's niet gegarandeerd door het DGS. Artikel 212ra, eerste lid, onderdeel b, van de faillissementswet verstrekt aan dergelijke deposito's echter wel een preferente positie. Ook hier geldt dat, om de positie van deposito's binnen de crediteurenhiërarchie, volledig in kaart te brengen, een bank aanvullende informatie beschikbaar moet stellen ten opzichte van de gegevens die benodigd zijn voor de uitvoering van het DGS.

Artikel 8

Het afwikkelingsplan beschrijft de afwikkelingsstrategie die kan worden toegepast wanneer een instelling in de problemen raakt. Bij het opstellen en bijwerken van een afwikkelingsplan beoordeelt de afwikkelingsautoriteit de afwikkelbaarheid van de betreffende instelling en kan zij de instelling verplichten om bepaalde belemmeringen voor de afwikkelbaarheid weg te nemen. Artikel 8 draagt hiertoe bij door voor te schrijven dat, indien het afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, een bank over procedures en maatregelen beschikt die betrekking hebben op de omgang met in

aanmerking komende deposito's of gegarandeerde deposito's tijdens de toepassing van een resolutie-instrument. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als de afwikkelingsstrategie voorziet in het gebruik van het instrument van overgang van de onderneming, om (onder andere) deposito's over te dragen.

De eerste twee leden beschrijven de procedures en maatregelen waarover een bank dient te beschikken om niet over te dragen deposito's (gedeeltelijk) te scheiden van over te dragen deposito's en te bevroren.

Dergelijke functionaliteit is bijvoorbeeld nodig om een overdracht van gegarandeerde deposito's in de praktijk mogelijk te maken. Dit hangt samen met de technische complexiteit van een dergelijke overdracht. Hoewel de juridische overdracht van deposito's naar een andere onderneming in principe in korte tijd tot stand gebracht kan worden, vergt de technische overdracht meer tijd. Om continuïteit van toegang tot de kritieke (betaal)functie van deposito's te waarborgen, is dan ook voorstelbaar dat overgedragen deposito's in eerste instantie toegankelijk blijven op de systemen van de bank in afwikkeling. Depositohouders houden op deze manier toegang tot hun betaalrekening en kunnen, in het geval van een betaalrekening, bijvoorbeeld ook hun bankpas blijven gebruiken. Zodra de benodigde voorbereidingen zijn getroffen, zal de onderneming die de deposito's heeft overgenomen, de deposito's migreren naar de eigen systemen.

Een voorbeeld moge verduidelijken welke handelingen middels de procedures en maatregelen

in het eerste en tweede lid verricht moeten kunnen worden. Stel allereerst dat een natuurlijk persoon bij een bank twee deposito's aanhoudt met een omvang van respectievelijk 90.000 euro (rekening 1) en 60.000 euro (rekening 2). Stel vervolgens dat tijdens de afwikkeling van deze bank wordt besloten tot overdracht van gegarandeerde deposito's aan een andere onderneming. Uit het individueel klantbeeld van deze depositohouder volgt dat 100.000 euro aan tegoeden van deze depositohouder wordt overgedragen en 50.000 euro aan tegoeden bij de falende bank achterblijft. Afhankelijk van de procedures en maatregelen die een bank heeft ingericht, kan de scheiding op meerdere manieren worden vormgegeven. Een mogelijkheid is bijvoorbeeld door rekening 1 (90.000 euro) volledig over te dragen en rekening 2 te splitsen in een over te dragen deel (10.000 euro) dat toegankelijk blijft en een resterend deel (40.000 euro) dat wordt afgescheiden op een separate rekening. Een andere mogelijkheid is beide rekeningen naar rato te splitsen in een deel dat toegankelijk blijft (respectievelijk 60.000 euro en 40.000 euro) en een resterend deel (30.000 euro en 20.000 euro) dat wordt afgescheiden en eventueel wordt samengevoegd tot een gezamenlijke separate rekening.

Naar analogie van hetgeen toegelicht bij artikel 4, tweede lid, schrijft het tweede lid voor dat een bank in staat dient te zijn om bepaalde deposito's te bevroren. Op het moment dat het afwikkelingsinstrument wordt ingezet is voor deze deposito's niet met zekerheid vast te stellen dat deze in aanmerking komen voor het DGS. In het

geval een overdracht beperkt is tot in aanmerking komende of gegarandeerde deposito's kunnen deze deposito's dan ook niet zonder meer worden overgedragen. Indien het afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, dient een bank dan ook te beschikken over procedures en maatregelen om dergelijke deposito's tijdelijk te bevriezen, zodat het DGS de tijd heeft om te bepalen of betreffende deposito's in aanmerking komen voor het DGS waarna vervolgens tot overdracht of uitkering kan worden overgegaan.

Het derde lid schrijft de termijn voor waarbinnen de handelingen verricht moeten kunnen worden. Hierbij wordt aangesloten bij artikel 3a:52, eerste lid, van de Wft, waarin de bevoegdheid van de afwikkelingsautoriteit is vastgelegd om bepaalde verplichtingen op te schorten tot 00.00 Nederlandse tijd aan het einde van de werkdag volgend op het tijdstip waarop het besluit tot toepassing van een afwikkelingsinstrument bekend wordt gemaakt.

Hoofdstuk 4 Gegevensaanlevering

33

Conform artikel 26a Bpr bepaalt DNB de termijn waarbinnen een bank de gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het DGS verstrekt aan DNB. Dit hoofdstuk beschrijft de termijnen waarbinnen de gegevens die beschreven worden in deze beleidsregel moeten worden aangeleverd aan DNB en de wijze waarop dit moet gebeuren.

Artikel 9

Om binnen zeven werkdagen uit te kunnen keren is het noodzakelijk dat een bank het IKB-bestand aanlevert bij DNB binnen drie werkdagen nadat het DGS in werking is gesteld. Dit is vastgelegd in het eerste lid, onderdeel a.

Het eerste lid, onderdeel b waarborgt dat DNB ook in andere situaties een bank kan verzoeken het IKB-bestand binnen drie werkdagen aan te leveren, bijvoorbeeld bij het uitvoeren van een stresstest op het systeem van een depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 4, elfde lid, van de richtlijn depositogarantiestelsels.

Het tweede lid bepaalt dat een bank het gegarandeerde en in aanmerking komende bedrag in euro per deposito binnen drie werkdagen aanlevert op verzoek van DNB. Ook de gedetailleerde omschrijving van de samenstelling van de deposito's dient binnen drie dagen te worden aangeleverd.

Het vierde lid bevestigt dat DNB er ook voor kan kiezen om een ruimere aanlevertermijn dan drie dagen te hanteren, bijvoorbeeld indien een

aanlevering nodig is ten behoeve van reguliere testdoeleinden.

Van een bank wordt verwacht dat aangeleverde gegevens correct en volledig zijn. De aanlevering vormt immers de basis om bijvoorbeeld een uitkering aan depositohouders mogelijk te maken. In het geval aanvulling of correctie desondanks nodig blijkt, dient een bank DNB onmiddellijk op de hoogte te stellen zodat in overleg kan worden besloten hoe met dit verzoek wordt omgegaan.

Het zesde lid bepaalt dat een bank het IKB-bestand aanlevert op een door DNB voorgeschreven wijze in een door DNB voorgeschreven bestandformaat. Zie ook de toelichting bij artikel 2.

Hoofdstuk 5 Waarborging gegevenskwaliteit en toezicht

Afdeling 5.1 Waarborging gegevenskwaliteit

Afdeling 5.1 beschrijft de eisen die DNB stelt ten aanzien van de waarborging van de gegevenskwaliteit. Vertrekpunt is dat vergoedingen aan depositohouders alleen tijdig door DNB uitgekeerd kunnen worden als de gegevens over deposito's en depositohouders juist en volledig zijn vastgelegd in de administratie van een bank. Om dit te bereiken dient gestreefd te worden naar een zo laag mogelijk percentage deposito's en depositohouders die omwille van tekortkomingen in de bankadministratie ongeschikt zijn voor geautomatiseerde vastlegging van de gegarandeerde aanspraak van een depositohouder.

Artikel 10

Dit artikel geeft aan dat de procedures en maatregelen van de bank dusdanig moeten zijn dat de juistheid en volledigheid is gewaarborgd van de gegevens die benodigd zijn voor de opbouw van individuele klantbeelden, alsmede de gegevens in de individuele klantbeelden zelf. Een manier om aan dit vereiste te voldoen is via IT- en controlemaatregelen ter beheersing van de administratie en het proces dat gevolgd wordt bij het opstellen en aanleveren van de in deze beleidsregel vastgelegde gegevens. De hoge eisen die in dit artikel worden gesteld aan de juistheid en volledigheid van de gegevens zijn nodig omdat het IKB-bestand de directe basis vormt voor uitkering van vergoedingen aan depositohouders uit het Depositogarantiefonds.

Onderdeel a van het eerste lid heeft betrekking op de vastlegging van gegevens over depositohouders en deposito's – in het bijzonder de voorgeschreven markeringen – zoals voorgeschreven in artikel 5 en 6, die nodig zijn om het individueel klantbeeld te kunnen opbouwen. De bank dient zelf te beoordelen hoe de juistheid en volledigheid van deze gegevens gewaarborgd kan worden op een dusdanige wijze dat tevens wordt voldaan aan het vereiste uit artikel 5 en 6 dat deposito's en in aanmerking komende depositohouders, inclusief gemarkeerde bijzonderheden, onmiddellijk te identificeren zijn.

DNB is van oordeel dat een bank in ieder geval kan voldoen aan de bepaling ten aanzien van onderdeel a van het eerste lid, door de in artikel 5 en 6 voorgeschreven markeringen en gegevens vast te leggen in de primaire administratie (bronsysteem) van de bank in combinatie met het toepassen van de voor het DGS relevante definities en markeringen voor zowel deposito's en depositohouders door het klantacceptatie- en Ken-Uw-Klant proces van een bank.

Onderdeel b van het eerste lid heeft betrekking op de gegevens die middels het IKB-systeem zijn samengebracht ten behoeve van de samenstelling van een IKB-bestand. De bank dient zelf te beoordelen hoe de juistheid en volledigheid van deze gegevens gewaarborgd kan worden op een dusdanige wijze dat tevens wordt voldaan aan de uitgangspunten bedoeld in artikel 3 en de termijn bedoeld in artikel 9.

DNB is van oordeel dat een bank in ieder geval kan voldoen aan de bepaling ten aanzien van onderdeel b van het eerste lid, door de primaire administratie (bronsysteem) aan te laten sluiten op een (centraal) IKB-systeem waarin alle depositohouders en deposito's volledig, tijdig en juist worden opgenomen.

Het tweede lid schrijft voor dat een bank dient te waarborgen dat alle gegevens die worden aangeleverd ten behoeve van het DGS aansluiten bij de gegevens die worden aangeleverd voor toezichtdoeleinden (FINREP). Hiermee wordt zeker gesteld dat sprake is van een consistente en solide gegevensaanlevering. Een bank moet op verzoek een reconciliatie kunnen aanleveren.

Artikel 11

Dit artikel regelt dat een bank dient te beschikken over beheersmaatregelen die aansluiten bij de voorschriften uit deze beleidsregel. Hier geldt expliciet dat hetgeen in dit artikel is opgenomen, gelezen moet worden als een niet limitatieve lijst. Een bank kan de beheersmaatregelen beschreven in deze beleidsregel als leidraad beschouwen, maar dient tevens zelfstandig te beoordelen of andere, niet in deze beleidsregel genoemde, beheersmaatregelen opportuun zijn.

Onderdeel a schrijft voor dat een bank over dusdanige procedures moet beschikken dat naleving van de beleidsregel onderdeel is van de reguliere bedrijfsvoering. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan werkprocedures die zekerstellen dat alle betrokken bedrijfsonderdelen de procedures

en maatregelen, als bedoeld in artikel 10, accuraat naleven en onjuistheden en uitzonderingen snel worden geïdentificeerd en tijdig worden opgelost. Middels deze voorschriften wordt een meervoudig controlemechanisme beoogd waarbij in de reguliere bedrijfsvoering de meest intensieve beheersing plaatsvindt, die een hoge mate van zekerheid van de gegevens waarborgt. De AO/IC van de reguliere bedrijfsprocessen van de bank moet daarbij gericht zijn op het vermijden van fouten (nul tolerantie op fouten). De rol van de interne en externe accountant kan zich vervolgens richten op de betrouwbaarheid van de beheersmaatregelen in de reguliere bedrijfsvoering.

Onderdeel b schrijft voor dat een bank documentatie aanlegt over de betreffende procedures en maatregelen. Dit biedt een intern referentiekader, alsmede een grondslag voor de werkzaamheden van de interne en externe accountant en het toezicht door DNB.

Onderdeel c gaat in op de vastlegging van de wijze waarop IKB-bestanden, of de gegevens bedoeld in artikel 4, zijn gegenereerd. Dit maakt het voor de interne en externe accountant, alsmede DNB, mogelijk om achteraf een oordeel te vormen over de wijze waarop de procedures en maatregelen in de praktijk worden toegepast.

Onderdeel d gaat in op de rol van de interne accountantsdienst binnen een bank. De interne controle functie dient minimaal jaarlijks te beoordelen of de voorschriften uit de beleidsregel met een hoge mate van zekerheid door de bank worden nageleefd.

Afdeling 5.2 Toezicht

Het toezicht van DNB richt zich op de juistheid en volledigheid van de door een bank aangeleverde IKB-bestanden en DGS-gerelateerde rapportages, alsmede de beheersing van de procedures en maatregelen die een bank heeft ingericht om te voldoen aan de voorschriften uit deze beleidsregel.

Artikel 12

Dit artikel behandelt de rol van de externe accountant. Het eerste lid geeft aan dat een bank minimaal op jaarbasis opdracht moet geven aan een externe accountant om een oordeel te vormen over de mate waarin de voorschriften uit deze beleidsregel worden nageleefd. Het jaarlijks betrekken van de externe accountant is ondermeer van belang om de externe accountant snel aan te kunnen haken als de bank omvalt en het DGS moet worden geactiveerd. Op verzoek van DNB geeft een bank opdracht tot een tussentijdse oordeelsvorming door de externe accountant. Het rapport van de externe accountant dient samen met de jaarlijkse oordeelsvorming door de interne accountantsdienst gedeeld te worden met DNB. De aan te leveren rapportages betreffen een verklaring over het geheel. Zoals gememoreerd in de toelichting bij artikel 11 verschuift het aandachtsgebied van de accountant hiermee van het toetsen van de betrouwbaarheid van rapportages naar de betrouwbaarheid van systemen. Een afzonderlijk rapport van bevindingen over de kwartaalrapportages is niet meer nodig.

Artikel 13

Het IKB-systeem omvat het geheel van procedures en maatregelen die waarborgen dat een bank de voor de uitvoering van het DGS noodzakelijke gegevens voortdurend actueel kan houden, en adequaat vastlegt, waarmee een bank in staat is het door DNB verzochte IKB-bestand, of andere gegevens afkomstig uit het IKB-systeem, op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn aan te leveren. Dit artikel regelt dat DNB op de hoogte wordt gesteld van materiële wijzigingen in het IKB-systeem, zodat hier rekening mee kan worden gehouden in het toezicht dat DNB uitoefent op de juistheid en volledigheid van de door een bank aan te leveren gegevens. Voorbeelden van materiële wijzigingen in het IKB-systeem zijn de integratie met een andere bank via een fusie, overname of overdracht van een depositoportefeuille of de invoering van een nieuw IT-systeem dat wordt gebruikt ten behoeve van het IKB-systeem.

Het tweede lid waarborgt dat het IKB-systeem na een materiële wijziging in lijn blijft met de voorschriften uit deze beleidsregel, door van het bestuur van een bank te verlangen dat zij DNB informeert voorafgaand aan de materiële wijziging en een verklaring afgeeft nadat de materiële wijziging heeft plaatsgevonden.

Artikel 14

Dit artikel schrijft voor dat een bank na toetreding tot het DGS, of in het geval van een fusie of overname, DNB binnen 3 maanden na respectievelijk de toetreding of fusie of overname moet voorzien

van een IKB-bestand en binnen 6 maanden van een door een externe accountant opgesteld rapport waarin de mate van naleving van de voorschriften uit de beleidsregel is beoordeeld.

Artikel 15

Dit artikel gaat in op de toezichtrol van DNB in het beoordelen van de kwaliteit van het aangeleverde IKB-bestand en de beheersing van het IKB-systeem van een bank.

Het tweede lid maakt duidelijk dat in het geval de beoordeling daartoe aanleiding geeft, DNB kan specificeren welke aanvullende maatregelen zij nodig acht. DNB zal aanvullende maatregelen treffen indien, naar het oordeel van DNB, het IKB-bestand van onvoldoende kwaliteit in termen van juistheid en volledigheid is óf de beheersing van het IKB-systeem onvoldoende is gewaarborgd. DNB vermeldt in dat geval met redenen omkleed de eventuele tekortkomingen in het IKB-bestand of de beheersing van het IKB-systeem, evenals de door de bank te treffen maatregelen en de termijn waarbinnen deze maatregelen moeten worden gerealiseerd teneinde te voldoen aan deze beleidsregel.

Het derde lid geeft aan dat DNB voor het beoordelen van de kwaliteit van het IKB-bestand, te allen tijde kan vragen om een gegevensaanlevering. Om zo dicht mogelijk aan te sluiten bij een daadwerkelijke uitkeringssituatie en om de geschiktheid van het IKB-bestand over de volle breedte te kunnen beoordelen, dient het IKB-bestand alle individuele klantbeelden te bevatten. Met een steekproef of

een geanonimiseerd IKB-bestand kan dus niet worden volstaan.

Het vierde lid legt vast dat DNB ten behoeve van het beoordelen van de beheersing van het IKB-systeem gebruik kan maken van de rapportages opgesteld door de interne en externe accountant van een bank.

Het vijfde lid specificeert dat een bank een plan van aanpak opstelt om tekortkomingen te adresseren indien, mede naar het oordeel van DNB, een bank niet voldoet aan de eisen uit deze beleidsregel.

Hoofdstuk 6 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

Dit artikel beschrijft de manier waarop een bank de depositogegevens en de gegevens over depositohouders aanlevert in de overgangstermijn vanaf inwerkingtreding van deze beleidsregel tot 1 januari 2019. Een bank beslist zelf of zij gedurende deze periode de huidige methode blijft hanteren (onderdeel a, tweede lid) of dat zij al overstapt op de nieuwe methode zoals beschreven in deze beleidsregel (onderdeel b, tweede lid). De huidige methode, waarbij een bank de gegevens per rekening aanlevert en DNB het IKB opbouwt, is door DNB beschreven in Handboek 2.o.

Een bank bepaalt in samenspraak met DNB welke methode de bank hanteert gedurende de overgangstermijn, als bedoeld in artikel 16, derde lid. Wanneer een bank gebruik maakt van de methode

als bedoeld in onderdeel b, tweede lid, is het bij voorkeur niet gewenst dat een bank terugkeert naar de methode als bedoeld in onderdeel a, tweede lid. Echter, kan de situatie zich voordoen dat een tijdelijke terugkeer naar de methode zoals bedoeld in onderdeel a, tweede lid, in samenspraak met DNB, gepast is.

De beheersmaatregelen en toezichtbepalingen in hoofdstuk 5 van deze beleidsregel zijn van toepassing op het moment dat een bank gebruik maakt van de nieuwe methode (artikel 16, vierde lid). Echter, wanneer een bank (nog) niet voldoet aan de eisen uit deze beleidsregel, zal DNB gedurende de overgangstermijn geen maatregelen opleggen aan een bank die al is overgestapt op de nieuwe methode, zoals bedoeld in artikel 16, vijfde lid.

Amsterdam, [PM] 2017

De Nederlandsche Bank N.V.
F. Elderson, directeur

4 Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS

Beleidsregel van De Nederlandsche Bank N.V. inzake de reikwijdte en uitvoering van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 3:259, lid 2, Wft (Beleidsregel reikwijdte en uitvoering depositogarantiestelsel)

De Nederlandsche Bank N.V.,

Na overleg met representatieve organisaties; Gelet op de artikelen 29.02 en 29.06 Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantiestelsel Wft en artikel 26a Besluit prudentiële maatregelen Wft;

Besluit tot het vaststellen van de volgende Beleidsregel reikwijdte en uitvoering depositogarantiestelsel:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

- a. DNB: De Nederlandsche Bank N.V.;
- b. Besluit: Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;
- c. Wft: Wet op het financieel toezicht;
- d. Professionele administratie: de administratie van een onderneming die beschikt over een vergunning zoals bedoeld in artikel 3:5, tweede lid, onderdeel a en b van de Wft, dan wel een vrijstelling van het verbod als bedoeld in artikel 3:5, derde lid, van de Wft, dan wel een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de Wft.

- e. Tijdstip van toepassing DGS: tijdstip waarop ten aanzien van de betreffende bank op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de Wet besloten is tot toepassing van het depositogarantiestelsel.

39

Hoofdstuk 2 Reikwijdte en uitvoering DGS

Afdeling 2.1 Derdengelden

Artikel 2.1

Van het kunnen vaststellen van de identiteit van een derde voorafgaand aan het tijdstip van toepassing DGS als bedoeld in 29.02 van het Besluit is sprake indien de identiteit van de derde blijkt uit:

- a. de administratie van de betreffende bank, zoals deze is op of voor het tijdstip van toepassing DGS; of
- b. een door de rekeninghouder gevoerde professionele administratie en uit de administratie van de bank voor het tijdstip van toepassing DGS blijkt dat het deposito ten behoeve van een of meer derden wordt gehouden.

Artikel 2.2

DNB kent vergoedingen uit hoofde van het DGS aan een derde slechts toe indien DNB de hoogte van de aanspraak van de derde kan vaststellen aan de hand van informatie waaruit blijkt, of waarvan de depositohouder of de rekeninghouder kan aantonen, dat die informatie reeds bestond voor het tijdstip van toepassing DGS.

Hoofdstuk 3 Slotbepalingen

Artikel 3.1 Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin deze beleidsregel wordt geplaatst.

Artikel 3.2 Citeertitel

Deze beleidsregel wordt aangehaald als: Beleidsregel reikwijdte en uitvoering depositogarantiestelsel.

Amsterdam, [PM] 2017

De Nederlandsche Bank N.V.

F. Elderson, directeur

Toelichting

Ingevolge het depositogarantiestelsel zijn deposito's gegarandeerd tot een bedrag van 100.000 euro per deposithouder per bank. Artikel 29.02, lid 3, Bbpm bepaalt dat de garantie geldt voor een derde indien een deposithouder een deposito aanhoudt op eigen naam, maar dit krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift doet ten behoeve van een derde. Die derde wordt als deposithouder aangemerkt, mits diens identiteit kan worden vastgesteld voorafgaand aan het tijdstip waarop op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet besloten is tot toepassing van het depositogarantiestelsel. De toelichting bij artikel 29.01 Bbpm noemt het voorbeeld van de derdengeldenrekening van een notaris. Uit de administratie van de bank zal echter doorgaans niet blijken wie de rechthebbenden zijn op een notarisrekening. Verder is van belang dat de toelichting bij artikel 29.02 Bbpm ook stelt dat voorwaarde is dat de identiteit van de derde bij de bank bekend is voordat het DGS wordt toegepast. Hierbij wordt kennelijk gedoeld op artikel 29.06, lid 1, Bbpm, dat bepaalt dat vergoedingen worden toegekend aan de hand van de op de gegarandeerde deposito's toepasselijke wettelijke bepalingen of contractuele voorwaarden, de administratie van de betalingsonmachtige bank en eventuele andere relevante documenten. Uit de achterliggende toelichting bij dit artikel blijkt dat DNB aan de hand van de administratie van de probleembank besluiten neemt met betrekking tot de aanspraken van de respectieve deposithouders. Hieruit blijkt dat een derde slechts een aanspraak op het DGS kan hebben, indien de aanspraak kan worden

onderbouwd met informatie die reeds bestond voor het toepassen van het DGS. DNB maakt met deze beleidsregel bekend hoe zij invulling geeft aan voornoemde uitgangspunten.

Gezien het voorgaande stelt DNB in artikel 2.1 van deze beleidsregel dat voor een vergoeding voorwaarde is dat de identiteit van de derde uit de administratie van bank blijkt op het moment van toepassing van het DGS ten aanzien van die bank. Een uitzondering hierop is de situatie waarin de bank weliswaar niet de identiteit van de derde kent, maar die identiteit blijkt uit de administratie van bepaalde rekeninghouders. Hiertoe is het begrip 'professionele administratie' in deze beleidsregel opgenomen en gedefinieerd. Zie hieronder voor een toelichting op dit begrip. Uit artikel 2.2 van deze beleidsregel volgt dat naar het oordeel van DNB de hoogte van de aanspraak eveneens moet volgen uit informatie die reeds bestond op het moment dat het DGS is toegepast.

De omstandigheid dat een derde – die niet de rekeninghouder is – als deposithouder wordt aangemerkt, brengt het volgende met zich mee. Het maximum van 100.000 euro geldt voor het totaal van de tegoeden die een rechthebbende (de derde) heeft als derde én als rekeninghouder. Hierna zal het voorbeeld worden gegeven van de kwaliteitsrekening bij een notaris. Een dergelijke rekening bestaat uit een enkel tegoed, dat toekomt aan de gezamenlijke rechthebbenden. Het aandeel van iedere rechthebbende wordt berekend naar evenredigheid van het bedrag dat voor de rechthebbende op de bijzondere rekening

is gestort. Voorbeeld: persoon A heeft een aandeel van 50.000 euro in het saldo op een kwaliteitsrekening van een notaris die de notaris heeft bij bank X. Persoon A heeft ook een tegoed op een spaarrekening van 60.000 euro bij bank X. Persoon A heeft een (indirecte) vordering op bank X van in totaal 110.000 euro. Slechts het maximum van 100.000 euro wordt door het DGS vergoed. Dit betekent dat in het voorbeeld 10.000 euro niet wordt vergoed. A houdt een vordering ter grootte van dit bedrag op bank X. Het bedrag dat DNB als eerste zal vergoeden is de vordering die de rechthebbende niet als derde, maar als rekeninghouder op de bank heeft. De reden hiervan is dat dat bedrag moet worden terugbetaald binnen een termijn die de komende jaren gefaseerd korter wordt, tot zeven werkdagen. Daarentegen geldt voor het toekennen en beschikbaar maken van een vergoeding aan een derde een termijn van drie maanden (artikel 29.05, lid 4, Bbpm).

De richtlijn depositogarantiestelsels (richtlijn nr. 2014/49/EU van het Europees parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (herschikking) (PbEU L 2014, 173) hierna: 'de richtlijn') bepaalt dat lidstaten mogen bepalen dat een deposito op een rekening waarop twee of meer personen als leden van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende groepering aanspraak kunnen maken, als een door één deposant gestort deposito mogen worden behandeld (art. 7, lid 2, van de richtlijn). Nederland heeft van deze lidstaatoptie geen gebruik gemaakt. Naar Nederlands recht zou het hierbij gaan om personenvennootschappen zoals de maatschap,

de vennootschap onder firma en de commanditaire vennootschap. Tevens is het Fonds voor Gemene Rekening een voorbeeld van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende groepering. Daarnaast is van belang dat een rekeninghouder die niet over rechtspersoonlijkheid beschikt, niet de rechthebbende op het deposito is. De personen die deel uitmaken van de groepering zijn in dat geval de rechthebbenden op het deposito.

In voornoemde situaties is sprake van het aanhouden van het deposito op naam van de groepering, doch ten behoeve van een derde. Indien daar een overeenkomst of wettelijk voorschrift aan ten grondslag ligt – hetgeen doorgaans het geval zal zijn – en de identiteit van de derde kan worden vastgesteld zoals bedoeld in artikel 2.1 van deze beleidsregel, dient het deposito naar de betreffende rato te worden toegerekend aan de derden.

Het voorgaande betekent dat een persoon die onderdeel uitmaakt van een bedoelde groepering recht heeft op vergoeding van een deel van het deposito dat door zijn groepering wordt aangehouden, in het geval dat ten aanzien van de betreffende bank het DGS wordt opengesteld. Voorwaarde daarbij is dat de bank die een deposito heeft ontvangen en waarop derden rechthebbende zijn, die rechthebbenden op enigerlei vorm in zijn administratie heeft opgenomen. Een voorbeeld hiervan is dat het contract met betrekking tot de oprichting van de groepering in het dossier bij de bank is opgenomen. Steeds is van belang dat de identiteit van de derde(n) eenduidig kan worden vastgesteld.

De richtlijn verplicht tot een in fasen steeds korter wordende uitkeringstermijn bij toepassing van het DGS. Om een uitkering binnen de verkorte uitkeringstermijn mogelijk te maken, heeft DNB de Beleidsregel Individueel Klantbeeld DGS opgesteld. Uit die beleidsregel volgt hoe een bank deposito's die voor derden worden gehouden moet administreren. Om onredelijk zware lasten te voorkomen laten die en onderhavige beleidsregel onverlet dat uit de Regeling staten financiële ondernemingen Wft volgt dat een bank in de rapportages voor DGS geen rekening hoeft te houden met in hoeverre een deposito ten behoeve van derden wordt aangehouden.

Zoals uit artikel 2.1, onderdeel b, van onderhavige beleidsregel volgt, worden deposito's van derden waarvan de identiteit niet vooraf blijkt uit de administratie van de bank, maar wel uit de professionele administratie van bepaalde rekeninghouders, gedekt door het DGS. Een voorwaarde daarbij is dat uit de administratie van de bank wel vooraf blijkt dat het deposito ten behoeve van (een) derde(n) wordt gehouden. Dit kan bijvoorbeeld uit de tenaamstelling van de rekening blijken.

De definitie van professionele administratie verwijst naar artikel 3:5 van de Wet op het financieel toezicht (Wft). Dit betreft het verbod op het in de uitoefening van een bedrijf van het publiek aantrekken, ter beschikking verkrijgen of ter beschikking hebben van opvorderbare gelden. In de Vrijstellingsregeling Wft zijn enkele ondernemingen die gelden van derden in bewaring houden uitgezonderd van

dit verbod, zoals notarissen voor zover zij de opvorderbare gelden aanhouden op een rekening als bedoeld in artikel 25 van de Wet op het notarisambt. Ten behoeve van een consistent en inzichtelijk kader, sluit DNB aan bij dit vrijstellingsregime inzake de vraag wanneer er sprake is van een administratie die voldoende betrouwbaar is om in het geval van toepassing van het DGS te kunnen vaststellen wie de derden zijn ten behoeve van wie een deposito wordt gehouden.

Algemene opmerkingen

Voor de reikwijdte van het begrip derde is nog het volgende van belang. Het enkele feit dat een deposito door de rekeninghouder met een zekerheidsrecht is bezwaard – bijvoorbeeld een pandrecht – maakt niet dat de rekeninghouder het deposito houdt als bedoeld in artikel 29.02, lid 3, van het Besluit ten behoeve van de houder van het beperkte recht. Hetzelfde geldt voor de situatie waarin op een deel of het geheel van een deposito beslag is gelegd. Hiermee is duidelijk dat het betreffende deposito wordt meegenomen in de berekening van de hoogte van de gedekte deposito's van de rekeninghouder. Dit laat overigens onverlet dat de regels van het civiele recht van invloed zijn op het antwoord op de vraag wie gerechtigd zou zijn tot de uitbetaling van een vergoeding uit het DGS.

Ten slotte merkt DNB op dat de derde zelf kan bewerkstelligen dat de toegekende vergoeding uit het DGS wordt uitgekeerd. Dat blijkt uit artikel 29.07, eerste lid, Bbpm. Dat bepaalt kort gezegd

44 dat 'depositohouders' kunnen bewerkstelligen dat toegekende en beschikbaar gemaakte vergoedingen worden uitgekeerd. Zoals opgemerkt, is in het geval dat een deposito wordt gehouden voor een derde, de derde de depositohouder. Overigens geldt op grond van artikel 29.05, vierde lid, van het Besluit een termijn van maximaal drie maanden voor het beschikbaar maken van een vergoeding aan een derde.

Amsterdam, [PM] 2017

De Nederlandsche Bank N.V.
F. Elderson, directeur

5 Wijziging Regeling staten Financiële Ondernemingen

Regeling tot wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 in verband met de uitvoering van het depositogarantiestelsel

Regeling van de Nederlandsche Bank N.V. van [PM] 2017, kenmerk 2016/856173, houdende wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011

De Nederlandsche Bank N.V.;

Gelet op artikel 131 van de Besluit prudentiële regels Wft 2011;

Besluit:

Artikel 1

De Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan artikel 2:1, lid 1, wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma een onderdeel toegevoegd, luidende als volgt:

- h. een bank als bedoeld in artikel 130, eerste lid, aanhef, van het Besluit niet zijnde een bank die geen vergunning heeft als bedoeld in artikel 2:11 van de wet, zoals opgenomen in bijlage 15 bij deze regeling.

B

Aan artikel 2:2 wordt na het twaalfde lid een lid ingevoegd, luidende als volgt:

13. Een bank als bedoeld in artikel 130, eerste lid, van het Besluit, niet zijnde een bank die geen vergunning heeft als bedoeld in artikel 2:11 van de wet, verstrekt de staten, bedoeld in artikel 130, eerste lid, onderdeel d, van het Besluit aan DNB met de frequenties en binnen de termijnen, zoals vermeld in de bijlage 6.6 bij deze regeling.

C

Aan bijlage 6 wordt een tabel toegevoegd die luidt als volgt:

Banken in Nederland niet zijnde banken die geen vergunning hebben als bedoeld in artikel 2:11 Wft (DGS-banken)

Staat	Frequentie	Indieningstermijn
Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen - solo	Per kalenderkwartaal	Uiterlijk op 12 mei, 11 augustus, 11 november en 11 februari; of indien dit valt op een feestdag, zaterdag of zondag; de eerstvolgende werkdag.
Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen - geconsolideerd	Per kalenderkwartaal	Uiterlijk op 12 mei, 11 augustus, 11 november en 11 februari; of indien dit valt op een feestdag, zaterdag of zondag; de eerstvolgende werkdag.
Bijlage rekeningen en bedragen per EER bijkantoor	Per kalenderjaar	Uiterlijk op de laatste werkdag van de maand die volgt op de verslagperiode

D

Na bijlage 14 wordt een bijlage ingevoegd welke bestaat uit drie tabellen met een toelichting, die luiden als volgt:

A
 Voor depositogarantiestelsel (DGS)
 in aanmerking komende verplichtingen
 – solo

		Aantallen rekeningen in eenheden ⁸			Bedragen in duizenden euro's					
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
		Aantal rekeningen bij Nederlandse vestigingen	Aantal rekeningen bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ⁹
001	Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) ¹								V	
002	waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	V	V	B	V	V	B			V
Naar juridische status crediteuren										
003	- overheden	V	V	B	V	V	B			V
004	- overige financiële ondernemingen ³	V	V	B	V	V	B			V
005	- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen	V	V	B	V	V	B			V
006	- particuliere cliënten	V	V	B	V	V	B			V
007	Totaal regels 003 tot en met 006 (gelijk aan regel 001a kolom 08)	B	B	B	B	B	B		V	B
008	waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁴	V	V	B	V	V	B			
010	Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (005+006-008)	B	B	B	B	B	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁵										
017	Waarvan =< 100.000 euro	V	V	B	V	V	B			
018	100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	V	V	B	V	V	B			
019	100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁶	V	V	B	V	V	B			
020	>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	V	V	B	V	V	B			
021	>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	V	V	B	V	V	B			
022	Totaal regels 017 tot en met 021 ⁷	B	B	B	B	B	B			
100	Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ¹⁰						B			

B
 Voor depositogarantiestelsel (DGS)
 in aanmerking komende verplichtingen
 – geconsolideerd

		Aantallen rekeningen in eenheden ⁸			Bedragen in duizenden euro's					
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
		Aantal rekeningen bij Nederlandse vestigingen	Aantal rekeningen bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ⁹
001	Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) ¹								V	
002	waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	V	V	B	V	V	B			V
Naar juridische status crediteuren										
003	- overheden	V	V	B	V	V	B			V
004	- overige financiële ondernemingen ³	V	V	B	V	V	B			V
005	- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen	V	V	B	V	V	B			V
006	- particuliere cliënten	V	V	B	V	V	B			V
007	Totaal regels 003 tot en met 006 (gelijk aan regel 001a kolom 08)	B	B	B	B	B	B		V	B
008	waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁴	V	V	B	V	V	B			
010	Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (005+006-008)	B	B	B	B	B	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁵										
017	Waarvan =< 100.000 euro	V	V	B	V	V	B			
018	100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	V	V	B	V	V	B			
019	100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁶	V	V	B	V	V	B			
020	>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	V	V	B	V	V	B			
021	>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	V	V	B	V	V	B			
022	Totaal regels 017 tot en met 021 ⁷	B	B	B	B	B	B			
100	Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ¹⁰						B			

Toelichting bij de tabellen A en B

- In deze tabellen worden alle voor DGS-dekking in aanmerking komende verplichtingen vermeld, ongeacht of en in hoeverre de verplichtingen en/of cliënten wel of niet gedekt worden na activering van het DGS. De feitelijke dekking kan immers pas dan exact vastgesteld worden.
 - Eventuele saldi luidende in een andere valuta dan euro dienen te worden omgerekend tegen de ultimokoers van de verslagperiode.
 - Alle velden met een (v) moeten worden ingevuld. De blauwe velden worden berekend (b). De overige velden vallen buiten deze DGS opgave.
- 1) Uitgangspunt zijn de volgende verplichtingen uit table 08.01.a. in Finrep: regel 050 -/- 060 -/- 160 (voor kolommen 010 + 020 + 030)
 - 2) Verplichtingen aangegaan vanuit Nederlandse vestigingen/kantoren (kolom 04), eventueel in de vorm van grensoverschrijdende dienstverlening, en verplichtingen aangegaan vanuit bijkantoren gevestigd in een EER land (kolom 05).
 - 3) Overige financiële ondernemingen zijn financiële ondernemingen als bedoeld in art 1:1 Wft anders dan kredietinstellingen.
 - 4) Dit betreft de bankspaardeposito's eigen woning, voor zover deze ingevolge artikel 3:265d van de Wft worden verrekend met een verbonden eigen woningschuld. Deze deposito's worden niet door het depositogarantiestelsel gegarandeerd conform artikel 29.01, lid 2, sub e van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.
 - 5) Rekeningsaldi dienen slechts op één regel te worden ingevuld. Bijvoorbeeld: bij een rekening met een saldo van 110.000 euro dient op regel 018 of 019 een bedrag van 110 te worden gerapporteerd en niet een bedrag van 100 op regel 017 en 10 op regel 018 of 019.
 - 6) Overige rekeningen betreft alle overige rekeningen met meer dan één gerechtigde.
 - 7) De bedragen in regels 010 en 022 dienen gelijk te zijn en omvatten zowel zakelijke als particuliere cliënten.
 - 8) In kolom 01 dient het aantal rekeningen (in eenheden) bij Nederlandse vestigingen/kantoren, respectievelijk in kolom 02 het aantal rekeningen (in eenheden) bij EER-bijkantoren in elk van de onderscheiden saldi categorieën, zoals in kolommen 04 en 05 gespecificeerd, te worden gerapporteerd. Voor zover een individuele rekeninghouder(s) meerdere rekeningen heeft (hebben), dienen noch het aantal rekeningen per rekeninghouder, noch de saldi daarvan te worden gecumuleerd. Bijvoorbeeld: één rekeninghouder heeft drie rekeningen met een saldo van 30.000 euro, 60.000 euro en 120.000 euro. Op regel 017 tot 100.000 euro dient u de rekening met 30.000 én de rekening met 60.000 euro en het aantal rekeningen van 2 op dezelfde regel in kolom 01 of 02 op te nemen. De rekening met het

saldo van 120.000 euro komt op de regel van saldogrootte > 100.000 euro en met het aantal van één rekening in kolom 01 of 02.

- 9) Dit betreft de aggregatie van de gegarandeerde bedragen per depositouder, zoals blijkend uit het individueel klantbeeld.
- 10) Dit betreft de schatting van de totale omvang van de gegarandeerde deposit's op basis van aantallen deposito's en saldi, zonder rekening te houden met depositouders die meer dan één rekening hebben (conform IKB)

Toelichting

Banken zijn gehouden om periodiek aan DNB gegevens te verstrekken betreffende de deposito's die worden gegarandeerd uit hoofde van het depositogarantiestelsel (artikel 130, lid 1, onderdeel d, Besluit prudentiële regels ('Bpr')). De gegevens dienen te worden verstrekt aan de hand van staten. Met deze wijzigingsregeling wordt invulling gegeven aan de verplichting van banken om elk kwartaal gegevens aan te leveren ten behoeve van het depositogarantiestelsel ('DGS').

Het Bpr bepaalt voorts dat DNB kan regels stellen met betrekking tot de staten. Deze regels omvatten de modellen van de staten, alsmede de termijn waarbinnen en frequentie waarmee zij dienen te worden ingediend. Deze procedurele regels worden vastgelegd in het model voor de staat in bijlage 15 bij de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 ('Rsfo'), die met deze wijzigingsregeling wordt ingevoegd. Eén van de doelen van deze staat is de verwerking van de depositobasis van een bank in de berekening van de premie die die bank elk kwartaal aan het Depositogarantiefonds afdraagt.

Het nieuwe artikel 2.1, lid 1, onderdeel h, en het nieuwe artikel 2.2, lid 13, van de Rsfo verwijst naar banken met uitzondering van banken die geen vergunning hebben als bedoeld in artikel 2:11 Wft. De reden hiervan is als volgt. Uit de definitie van bank als bedoeld in artikel 1:1 Wft volgt dat met een bank wordt gelijkgesteld de houder van een vergunning als bedoeld in artikel 3:4 Wft. Deze zogenoemde opt-in bank met zetel in Nederland

heeft geen vergunning als bedoeld in artikel 2:11 Wft. Uit artikel 3:258, lid 1, onderdeel a, Wft volgt echter dat voor wat betreft banken met zetel in Nederland het DGS slechts van toepassing is op banken die een vergunning hebben als bedoeld in artikel 2:11 Wft. De onderhavige rapportageverplichting hoeft daarom slechts van toepassing te zijn op banken met zetel in Nederland die een vergunning hebben als bedoeld in artikel 2:11 Wft.

De betreffende rapportage hangt samen met de gegevens die van banken worden gevraagd als bedoeld in artikel 26a, tweede lid, Besluit prudentiële regels Wft (Bpr). Dit betreft gegevens die voor de uitvoering van het DGS noodzakelijk zijn. Op grond van artikel 26a, eerste lid, Bpr dient een bank over procedures en maatregelen te beschikken, die waarborgen dat deze gegevens voortdurend actueel worden bijgehouden en adequaat zijn vastgelegd. De gegevens moeten op verzoek van DNB worden verstrekt, binnen een door DNB te bepalen termijn en op een door DNB te bepalen wijze. Hoe DNB invulling geeft aan het doen van deze verzoeken, staat beschreven in de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft (hierna: de Beleidsregel). De kern van deze beleidsregel is dat banken die onder het DGS vallen, continu in staat zijn een overzicht van alle deposito's van een depositohouder samen te stellen en aan te leveren, inclusief gegevens conform het door DNB voorgeschreven datamodel. Dit beeld wordt het Individueel Klantbeeld (IKB) genoemd. DNB verzoekt de banken deze IKB's periodiek aan te leveren, zoals omschreven in de Beleidsregel.

Onderhavige regeling ziet op de rapportage van aangehouden deposito's die worden gegarandeerd uit hoofde van het DGS. Het gaat hierbij met name om het bepalen van de depositobasis (het totaal van de bij een bank aangehouden gegarandeerde deposito's). De samenhang tussen genoemde beleidsregel en deze regeling is dat de depositobasis logischerwijs voortvloeit uit de som van de individuele deposito's bij een bank voor zover deze door het DGS worden gedekt. Een nadere analyse per depositohouder in een IKB is hierbij nodig, omdat het DGS een dekking biedt van maximaal 100.000 euro per depositohouder. Indien een depositohouder deposito's aanhoudt waarbij het totaal groter is dan 100.000 euro, is dat deel van de deposito's boven de 100.000 euro niet relevant voor de depositobasis van de bank.

Omdat de betreffende rapportage gezien het voorgaande rechtstreeks voortvloeit uit de klantdata zoals die in de bronsystemen van de bank worden bijgehouden, zal de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van deze rapportage zeer hoog zijn, te weten van een niveau dat bijvoorbeeld te vergelijken is met de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid die pleegt te worden betracht inzake rekeningafschriften voor cliënten. Zoals de Beleidsregel duidelijk maakt, dienen die klantdata namelijk een dusdanig waarheidsgetrouw beeld te geven, zodat DNB op basis daarvan binnen een korte termijn vergoedingen kan uitbetalen in het geval dat ten aanzien van een bank het DGS zou worden toegepast.

De staat voor het DGS is niet opgenomen in de lijst van staten die de accountant betreft bij zijn onderzoek (bijlage 7 bij de regeling). De reden hiervoor is dat, zoals uit de Beleidsregel blijkt, het bijhouden en adequaat vastleggen van de voor de uitvoering van het DGS noodzakelijke gegevens mede omvat het minimaal een keer per jaar door een externe accountant vragen om een oordeel over de voorschriften uit die beleidsregel worden nageleefd. Dit omvat mede de juistheid van de gegevens die in de onderhavige staat per kwartaal worden gerapporteerd, zodat een afzonderlijke controle op die gegevens overbodig zou zijn.

DNB merkt op dat voor wat betreft de behandeling van klantdata de volgende verschillen zijn aan te wijzen tussen de naleving van de Beleidsregel en onderhavige regeling. Ten eerste schrijft de Beleidsregel kort gezegd voor dat in de vastlegging van klantgegevens in de bronsystemen een markering wordt gemaakt, indien niet met zekerheid kan worden vastgesteld of bijvoorbeeld een klant als zodanig wel aanspraak kan maken op het DGS. Een voorbeeld hiervan is de klant die lijkt te kwalificeren als een overheid, maar waarvan de bank dit ondanks de richtlijnen van DNB bij die kwalificatie niet met zekerheid kan vaststellen. Dergelijke markeringen komen ook voor op het niveau van deposito's in de administratie van de bank. Depositohouders en deposito's van depositohouders met een dergelijke markering dienen in de onderhavige rapportage volledig te worden meegenomen.

Ten tweede zal het niet in alle gevallen mogelijk zijn om deposito's die door de rekeninghouder ten behoeve van de depositohouder als derde worden aangehouden, in het IKB van die derde-depositohouder mee te nemen. Hiermee wordt bedoeld op de situatie als bedoeld in artikel 29.02, derde lid, Bbpm. Een voorbeeld is het geval van een depositohouder die rechthebbende is bij een kwaliteitsrekening van een notaris. Zoals DNB in haar Beleidsregel uitvoering depositogarantiestelsel heeft opgenomen, kan die depositohouder wel in een voorkomend geval een aanspraak doen op het DGS, zonder dat uit de administratie van de bank zijn identiteit blijkt, namelijk wanneer het deposito op naam staat van een rekeninghouder met een zgn. professionele administratie. Banken hoeven daarom voor de naleving van onderhavige regeling geen rekening te houden met in hoeverre een deposito ten behoeve van derden wordt aangehouden. Wel zal in overeenstemming van de beleidsregel met betrekking tot het IKB uit de klantdata van de bank moeten blijken dat het saldo op een dergelijke rekening wordt gehouden ten behoeve van een of meer derden. Indien een bank in de onderhavige rapportage geen rekening houdt met bovengenoemde nuance, dient het volledige saldo van de rekening te worden gerapporteerd als behorende tot de depositobasis van de bank.

6 Bijlage – Voorbeeld

Deze bijlage geeft aan de hand van de fictieve ABC Bank een voorbeeld van de wijze waarop een bank dient om te gaan met markeringen ten behoeve van de verschillende doeleinden waarvoor het IKB wordt ingezet.

Het voorbeeld laat zien dat ABC Bank beschikt over 14 klanten en 30 rekeningen⁵. De meeste klanten hebben meerdere rekeningen, wat zichtbaar wordt door de samenstelling van het (versimpelde) individueel klantbeeld. De klanten en de door hun aangehouden producten, hebben verschillende kenmerken, wat tot uiting komt in de markeringen die een bank moet aanbrengen op basis van de beleidsregel voor het individueel klantbeeld.

Op basis van deze markeringen bepaalt een bank het gegarandeerde bedrag per depositouder conform de verschillende regels die gelden voor de berekening van (i) de depositobasis (ten behoeve van kwartaalpremies)⁶ en (ii) de bedragen die al dan niet automatisch uitgekeerd kunnen worden⁷.

Het voorbeeld licht toe hoe onder de verschillende rapportages wordt omgegaan met de markeringen. Zo geldt bij klant 7 dat het volledige bedrag op de derdenrekening (230.000 euro) die op zijn naam wordt aangehouden tot de depositobasis ten behoeve van de kwartaalpremies moet worden gerekend. Tegelijkertijd is uit de administratie van de bank niet op te maken wie de onderliggende

derden zijn. Automatische uitkering is voor dit deposito niet mogelijk en het tegoed wordt daarom niet meegenomen in de berekening van de in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen die kunnen worden uitgevraagd ten behoeve van de voorbereiding op DGS-uitkering of resolutie.

Het voorbeeld van de rapportagestaat toont de rapportagestaat van ABC Bank die volgt uit het versimpelde IKB-overzicht.

⁵ Dit voorbeeld is een versimpeld IKB-overzicht, hierin zijn niet alle datavelden opgenomen.

⁶ Artikel 4, derde lid van de beleidsregel individueel klantbeeld.

⁷ Artikel 4, tweede lid van de beleidsregel individueel klantbeeld.

Individuele klantbeelden bank ABC

Gegevens in IKB-bestand												Afgeleid uit gegevens in IKB-bestand			
IKB-ID	Deposito houder	Land / branche	Klant is eenduidig geïdentificeerd	Soort deposito-houder	Klant komt in aanmerking	Klant is overleden	Product (deposito)	Product-categorie	Product komt in aanmerking	Blok-kade	Saldo (incl rente)	Gegerandeerde bedrag conform kwartaal-rapportage	Automatische verwerking DGS-uitkering	Handmatige verwerking DGS-uitkering	Toelichting
01	Klant 1	NL	Ja	Overheid	Nee	Nvt	Rekening 1 Rekening 2	Betaalrekening Spaarrekening	Nvt Nvt		200.000 30.000 230.000	0	0	0	Overheidsinstellingen komen niet in aanmerking voor DGS
02	Klant 2	NL	Ja	Overheid	Nee	Nvt	Rekening 3	Betaalrekening	Nvt		45.000	0	0	0	Overheidsinstellingen komen niet in aanmerking voor DGS
03	Klant 3	NL	Ja	Financiële onderneming	Nee	Nvt	Rekening 4 Rekening 5	Betaalrekening Termijndeposito	Nvt Nvt		400.000 35.000 435.000	0	0	0	Financiële ondernemingen komen niet in aanmerking voor DGS
04	Klant 4	NL	Ja	Financiële onderneming	Nee	Nvt	Rekening 6 Rekening 7 Rekening 8	Betaalrekening Spaarrekening Termijndeposito	Nvt Nvt Nvt		10.000 240.000 20.000 270.000	0	0	0	Financiële ondernemingen komen niet in aanmerking voor DGS
05	Klant 5	NL	Ja	Zakelijke klant	Ja	Nvt	Rekening 9 Rekening 10	Betaalrekening Betaalrekening	Ja Ja		30.000 40.000 70.000	70.000	70.000	0	
06	Klant 6	NL	Ja	Zakelijke klant	Twijfel	Nvt	Rekening 11 Rekening 12	Spaarrekening Termijndeposito	Ja Ja		20.000 300.000 320.000	100.000	0	100.000	Twijfel of klant in aanmerking komt, bedrag wel in kwartaalrapportage
07	Klant 7	NL	Ja	Zakelijke klant	Ja	Nvt	Rekening 13	Derdenrekening	Ja		140.000	140.000	0	140.000	Derdenrekening volledig meenemen in kwartaalrapportage
08	Klant 8	DU	Ja	Zakelijke klant	Ja	Nvt	Rekening 14 Rekening 15 Rekening 16	Betaalrekening Spaarrekening Spaarrekening	Ja Ja Ja		30.000 1.000 15.000 46.000	46.000	46.000	0	Klant van branche binnen EER --> DU
09	Klant 9	NL	Nee	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 17	Betaalrekening	Ja		10.000	10.000	0	10.000	Twijfel eenduidige identificatie, bedrag wel in kwartaalrapportage
10	Klant 10	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 18 Rekening 19 Rekening 20	Betaalrekening Spaarrekening Overige fiscale rekeningen	Ja Ja Twijfel		-500 2.000 10.000 11.500	12.000	2.000	10.000	Roodstand is schuld en wordt niet verrekend met vergoeding ivm DGS Twijfel of deposito in aanmerking komt, bedrag wel in kwartaalrapportage
11	Klant 11	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 21 Rekening 22 Rekening 23	Betaalrekening Spaarrekening Overige fiscale rekeningen	Ja Ja Ja		10.000 20.000 300 30.300	30.300	30.300	0	Correct IKB, geen bijzonderheden
12	Klant 12	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 24 Rekening 25 Rekening 26	Betaalrekening Betaalrekening Spaarrekening	Ja Ja Ja	Ja	30.000 3.000 15.000 48.000	48.000	18.000	30.000	Geblokkeerde rekening meenemen in kwartaalrapportage
13	Klant 13	BE	Ja	Particuliere klant	Ja	Ja	Rekening 27 Rekening 28	Spaarrekening Spaarrekening	Ja Ja		5.000 300 5.300	5.300	5.300	0	Correct IKB, klant is overleden, wel in kwartaalrapportage. Klant van branche binnen EER --> BE
14	Klant 14	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 29 Rekening 30	Spaarrekening Bankspaardeposito EW	Ja Nee		5.000 150.000 155.000	5.000	5.000	0	Rekening 30 is een bankspaardeposito eigen woning
Totaal bedrag											1.816.100	466.600	176.600	290.000	

Aansluiting IKB-bestand en kwartaalrapportage

Uitgangspunten:

- Het IKB-bestand wordt samengesteld met behulp van het IKB-systeem van de bank. Aansluiting met bronsystemen van de bank moet worden gewaarborgd (zie vereisten aan administratie, processen en systemen van banken, zie hoofdstuk 5 van de Beleidsregel IKB).
- Het IKB-bestand bevat alle individuele klantbeelden (IKBs), dus ook van niet voor DGS in aanmerking komende depositohouders (zie artikel 2 Beleidsregel IKB). Het IKB-bestand bevat de vereiste gegevens van alle depositohouders van de bank met hun deposito's (rekeningen) en bijbehorende saldi (inclusief opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente).
- Het IKB-bestand bevat per IKB de vereiste markeringen. Deze zijn van belang voor de verwerking in de kwartaalrapportage en in een uitkerings situatie.
- Het IKB-bestand bevat tevens de indicatie van het land waarin de deposito's wordt aangehouden (bijkantoor binnen EER).

Voor het bepalen van de omvang van de gegarandeerde deposito's (depositobasis, als bedoeld in artikel 29.16, eerste lid, Bbpm) in de kwartaalrapportage gelden de volgende regels (met inachtneming van het maximum van EUR 100.000 per IKB):

- Deposito's van depositohouders (klanten) waarvan de identiteit niet met een hoge mate van zekerheid worden vastgesteld, worden wel meegenomen.
- Deposito's van depositohouders (klanten) waarover twijfel bestaat of deze in aanmerking komen voor DGS worden wel meegenomen.
- Deposito's van depositohouders (klanten) die zijn overleden worden als gewone depositohouder meegenomen.
- Producten waarover twijfel bestaat of deze in aanmerking komen voor DGS worden meegenomen.
- Deposito's met de volgende markeringen (blokkades) worden meegenomen:
 - deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken vanwege het witwassen van geld, zoals bedoeld in tweede lid, artikel 29.01, Bbpm
 - deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a, van de richtlijn depositogarantiestelsels

- deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, van de richtlijn depositogarantiestelsels
- deposito's die zijn verpand aan een derde partij of waar beslag op is gelegd
- Van deposito's die ten behoeve van derden worden aangehouden krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift (derdenrekeningen) wordt het volledige saldo meegenomen.
- Bankspaardeposito's eigen woning, als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, sub e van het Bbpm worden niet meegenomen.

In een uitkeringssituatie leiden bovengenoemde markeringen tot een handmatige verwerking van de betreffende IKBs. Bij markeringen op productniveau worden de in aanmerking komende producten in het IKB automatisch verwerkt.

		Aantallen rekeningen in eenheden ⁸			Bedragen in duizenden euro's					
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
		Aantal rekeningen bij Nederlandse vestigingen	Aantal rekeningen bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ⁹
Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen										
001	Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) ¹								1.816.100	
002	waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	28	2	30	1.764.800	51.300	1.816.100			
Naar juridische status crediteuren										
003	- overheden	3	0	3	275.000	0	275.000			0
004	- overige financiële ondernemingen ³	5	0	5	705.000	0	705.000			0
005	- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen	5	3	8	530.000	46.000	576.000			356.000
006	- particuliere cliënten	12	2	14	254.800	5.300	260.100			110.600
007	Totaal regels 003 tot en met 006 (gelijk aan regel 001a kolom 08)	25	5	30	1.764.800	51.300	1.816.100		1.816.100	466.600
008	waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁴	1	0	1	150.000	0	150.000			
010	Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (005+006-008)	16	5	21	634.800	51.300	686.100			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁵										
017	Waarvan =< 100.000 euro	14	5	19	194.800	51.300	246.100			
018	100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0	0	0	0	0	0			
019	100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁶	0	0	0	0	0	0			
020	>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	2	0	2	440.000	0	440.000			
021	>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	0	0	0	0	0	0			
022	Totaal regels 017 tot en met 021 ⁷	16	5	21	634.800	51.300	686.100			
100	Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ¹⁰						446.100			

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98, 1000 AB Amsterdam
020 524 91 11
dnb.nl